

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 29.

Udgivet 19de Juli.

1897.

Lov

14 Juli.
No. 1.

om geistlige Embedsmænds og Kirkesangeres Lønning.

Vi Oscar, af Guds Raade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 5te Juli dette Aar, saalydende:

Kapitel 1.

Visse Indtægter.

§ 1. Den et geistligt Embede tilliggende Kapitalrente, Erstatning, Løn eller Lønshidrag af Staten, offentlige Fond, Stiftelser, Kommuner, Menigheden tilhørende Fond eller af andet geistligt Embede udbetales vedkommende Embedsmand efter de til enhver Tid gjældende Bestemmelser.

§ 2. Jordbrotlige Rettigheder af usolgt beneficeret Gods, løs Landfkyld og uindløst Jordafgift erlægges efter hidtil gjældende Bestemmelser, dog saaledes, at hvad der skal betales med Penge eller ved Overenskomst bliver omfrevet til Betaling med Penge, opkræves af Lensmanden (Skatteopkræveren) mod en Godtgjørelse af 2 pCt.

Skal Velsen udredes i Varer, modtages den fremdeles af vedkommende geistlige Embedsmand, saafremt den erlægges til Forfaldstid; men derefter bliver den at afgjøre med Penge og at opkræve af Lensmanden (Skatteopkræveren).

§ 3. Med Hensyn til Indløsning af løs Landfkyld og af Jordafgifter til geistligt Embede og disse Afgifters Fordeling i Tilfælde af Brugsdelinger forholdes efter de herom til enhver Tid gjældende Love.

§ 4. Den et geistligt Embede tilliggende Tiende (heri ikke indbefattet Kirke- og Kongetiende), Røde, Rettighedsvog, Offerstjeppe

14 Juli. og anden fast Udredsel i Varer eller i Penge, som paahviler skyld-
No. 1. sat Jord eller Bruger af saadan, bliver for Fremtiden udelukkende
at afgjøre med Penge. Herved iagttages:

- a. Forsaavidt Udredslerne i de nærmeste 10 Aar for denne Lovs
Rundgjørelse har været betalt med uforandrede Pengebeløb,
bliver de fremdeles at erlægge med samme Beløb.
- b. Har Udredslerne været betalt med Penge efter Kapiteltaxt eller
erlagt i Varer, for hvilke Kapiteltaxt er sat, bliver de herefter
at betale med faste Pengebeløb, svarende til Middeltallet af de
for denne Lovs Rundgjørelse nærmest foregaaende 10 Aars
Kapiteltaxter.
- c. Har de været erlagt i Varer, for hvilke der ikke er sat Ka-
piteltaxt, omskrives de til og bliver herefter at betale med
faste Pengebeløb, der svarer til Middeltallet af Varernes gang-
bare Pris i Prestegjeldet i de for denne Lovs Rundgjørelse
nærmest foregaaende 10 Aar paa Grundlag af Prisopgaver af-
givet af vedkommende Sogneprest og Kommunesyre i samlet
Møde.

§ 5. Hvor Tiendens tre Dele af nogle Eiendomme svares
til Presten, af nogle til Staten og af andre til Kirken, bliver det,
forsaavidt det ikke kan bringes paa det rene, hvad Tiendens tre
Dele for de enkelte Eiendommers Vedkommende oprindelig har ud-
gjort, ved almindelig Forholdsberægning at bestemme for hvert
tiendepligtigt Brug, hvor stor Del af dette samlede Tiende skal
ansees som Prestetiende, som Kongetiende og som Kirketiende.

§ 6. Hvor der opstaar Tvist om, til hvilken eller hvilke af
Tiendens tre Dele enkelte Tiendeydelser skal henføres, eller hvorvidt
en Ydelse er at anse som Tiende, afgjøres dette med endelig Rets-
virkning af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 7. De i § 4 omhandlede Udredsler skal herefter paahvile
vedkommende Eiendomme som én samlet Grundbgyrde, medmindre
der af vedkommende Sognestyre med Hensyn til de i § 4 udenfor
Tienden nævnte Udredsler fattes saadan Beslutning som i § 12
omhandlet. I dette Tilfælde gjælder de i nærværende Paragraf
og §§ 8—10 indeholdte Bestemmelser kun Prestetienden.

Under Anvendelse af Bestemmelsen i denne Paragrafs første
Led iagttages for Offerstjæppens og Rettighedsvogens Vedkommende,
at i Sogne, hvor disse Ydelser hidtil har været svaret af enkelte
Brugere af skyldsat Jord, medens der af andre i Stedet har været
erlagt et fast aarligt Pengebeløb paa Alter eller paa anden Maade,
bliver det Beløb, der svarer til Offerstjæppens eller Rettighedsvogens
Værdi i Sognet, at paahæfte samtlige Eiendomme.

Den i nærværende Paragraf omhandlede Udredsel forfalder
til Betaling samtidig med de offentlige Eiendoms-skatter og med

samme Inddrivnings-, Fortrins- og Panteret, som for disse er eller 14 Juli.
bliver bestemt. No. 1.

Denne Paragrafs Bestemmelser omfatter ikke den Ydelse af 60,8 Liter ($3\frac{1}{2}$ Skjeppe) Byg, der hidtil har paahvilet Rjødstad-
indvaanere, som eier skyldsat Jord.

§ 8. Den i § 7 omhandlede Udredsel skal ved Forandring
af Prestegjeldsgrænser altid tillægges geistligt Embede i det Preste-
gjeld, hvor Eiendommen ligger.

Udgang til at paalægge hidtil tiendefri Eiendom Prestetiende
ophører, og der kan ikke ved Eiendommens Deling eller nye Brugs
Fremstaaen herefter paalægges ny Røde, Rettighedsvog, Offerstjeppe
eller anden dertil svarende fast Ydelse.

Ved Aftag i Eiendommenes Skyld bliver den i § 7 om-
handlede Grundbyrde forholdsvís at nedsætte, saalænge Aftaget
ftaar ved Magt.

§ 9. Den i § 7 omhandlede Udredsel og, forsaavidt det
forlanges af vedkommende geistlige Embedsmand, ogsaa faste Grund-
afgifter opkræves ved Lensmanden (Skatteopkræveren) samtidig med
Opkrævningen af de offentlige Eiendomsfakter og mod en Godt-
gjørelse af 2 pCt. af Opkrævningsbeløbet. For samtidig Udpant-
ning for den heromhandlede Udredsel og for Skat bliver alene at
beregne ét Pantegebyr. Regnskab for Opkrævningen bliver af
Lensmanden (Skatteopkræveren) aarlig at aflægge efter Kirkedeparte-
mentets nærmere Bestemmelse.

Umiddelbart efter Forfaldstid udbetaler Lensmanden (Skatte-
opkræveren) til den berettigede Embedsmand Halvparten af Op-
krævningsbeløbet — i fornødent Fald med Forskud. Resten ud-
betales inden 6 Maanedes derefter med Fradrag af Opkrævnings-
godtgjørelsen og af de udestaaende Afgiftsbeløb, der godtgjøres at
være uerholdelige, eller hvorfor Udlægget først kan bortsalges
Aaret efter.

§ 10. Den paa en Eiendom efter § 7 hvilende Udredsel
kan indløses gennem Indbetaling til Lensmanden (Skatteopkræveren)
af 20 Gange dens aarlige Beløb.

Ved Eiendomsdelinger fordeles Udredelsen efter Skylden, og
hvor dens Beløb derved for noget Brug bliver én Krone eller
derunder, skal Indløsning finde Sted.

Indløsningssummerne bliver af Lensmanden (Skatteopkræve-
ren) at udbetale til de i § 26 nævnte Menighedsudvalg.

§ 11. Sognestyret kan, hvor Betaling i Penge antages at
medføre Ulempe for Yderne, for Sognekassens Regning lade op-
kræve samtlige Eiendommens tidligere Ydelser mod at indbetale til
Lensmanden (Skatteopkræveren) inden de i § 9 bestemte Terminer
det efter § 7 paa Eiendommene hvilende Afgiftsbeløb. Opkræ-
vningsgodtgjørelsen tilfalder da Sognekassen.

§ 12. Den et geistligt Embede tilliggende Røde, Rettighedsvog,

14 Juli. Dfferstjeppe og anden dermed ligestillet Ydelse skal, forsaavidt dette No. 1. af vedkommende Sognestyre i det i § 49 omhandlede Forhandlingsmode beslattes, fra denne Lovs Ikrafttræden bortfalde mod Erstatning af Sognekassen svarende til Gjennemsnitsbeløbet af, hvad disse Ydelser skulde have udgjort i de nærmest foregaaende 10 Aar.

Erstatningen udbetales vedkommende Embedsmand fjerdingaarssvis.

§ 13. Af Rjbstadindvaanere, der eier særskilt skyldsat Jord, som de ikke selv bebor det hele Aar, udredes til Sogneprest og Kirkesanger i det Sogn, hvor Eiendommen ligger, aarlig henholdsvis to Kroner og femti Ore.

Denne Udredsel kan inddrives ved Udpantning og forfalder samt besørjes opkrævet af Lensmanden (Skatteopkræveren) i det Distrikt, hvor Eiendommen ligger, overensstemmende med Bestemmelserne i §§ 7 og 9.

§ 14. Den Sogneprester i Landskald tilliggende faste Indtægt af Menighedslemmer, som ikke eier skyldsat Jord — saasom af Husmænd, Jøderaad= (Aar=)Folk, konfirmeret Ungdom o. fl. —, samt det faste Dffer, som tilkommer residerende Kapellaner, skal fra denne Lovs Ikrafttræden bortfalde mod Erstatning af Sognekassen, svarende til, hvad der af saadanne Indtægter skulde være indkommet i det nærmest foregaaende Aar.

Erstatningsbeløbet udbetales fjerdingaarssvis og bliver efter hver ny Folketælling at omberegne efter Menighedens forandrede Folketal.

Har nogen af de ovennævnte Indtægter ikke været ydet i de sidste 10 Aar, er den ikke Gjenstand for Erstatning.

§ 15. Sognestyret kan bestemme, at der til Indtægt for Sognekassen aarlig skal opkræves af konfirmerede Menighedslemmer, som ikke eier skyldsat Jord, af Mænd 40 Ore og af ugifte Kvinder 20 Ore.

Denne Afgift kan inddrives ved Udpantning og svares til Sognekassen paa det Sted, hvor Vedkommende havde fast Ophold den 30te September i det Aar, som gaar foran det, for hvilken Afgiften opkræves.

Husbonde og Brugseier samler og indestaar for Afgiften for sin Husstand og sine Arbeidere.

§ 16. Hvor der i Bykald har været erlagt Dffer efter Regulativ af Arbeidere ved Bergverk eller af andre Menighedslemmer, udredes Erstatning til vedkommende geistlige Embedsmand fjerdingaarssvis af Bergverket eller Kommunen.

Hvor saadant Dffer har været erlagt af Garnison eller af Arbeidere og andre Tjenestemænd ved Statens Bergverk, Fabriker og Verktøder, udredes Erstatningen af Staten efter Storthingets Bestemmelse.

Den, som efter nærværende Paragraf bliver pligtig til at 14 Juli. betale Erstatning, har samme Ret som i foregaaende Paragraf for No. 1. Landkommunerne fastsat.

§ 17. De i §§ 4—16 givne Bestemmelser gjælder ikke for Finmarken.

Den i Lov angaaende de saakaldte Rettigheder i Finmarken af 6te Juni 1863 § 2 omhandlede Bærehjælp betales for Fremtiden med Penge, og den i §§ 2—4 bestemte Udredsel til Sogneprest og Kirkesanger opkræves af Lensmanden (Skatteopkræveren) sammen med Skatterne og overensstemmende med de i nærværende Lovs § 9 givne Bestemmelser.

§ 18. Bestaaende Overenskomster, hvorved Udredsel, som hører til et geistligt Embedes faste Indtægter, er afløst af kommunal Erstatning, kan forblive gjældende, forsaavidt Kongen dertil giver Samtykke.

Kapitel 2.

Uvisse Indtægter.

§ 19. Ved denne Lovs Rundgjørelse bliver for hvert selvstændigt geistligt Embede Gjennemsnitsbeløbet af de nærmest foregaaende 10 Aars Ydelser for kirkelige Handlinger søgnevis at udregne og dele med Antallet af Sognets samtlige Menighedslemmer efter sidste almindelige Folketælling. Forsaavidt Opgaver ikke kan tilvejebringes for 10 Aar, sker Udregningen efter saa mange af de sidst forløbne Aar, for hvilke tilstrækkelige Oplysninger foreligger.

Saadan Udregning og Deling bliver ogsaa at foretage for det frivillige Høitidsoffers Vedkommende.

De saaledes fremkomne Beløb pr. Menighedslem, afrundede til nærmeste hele Ore, bliver den fremtidige Maalestok, hvorefter disse Dele af Embedets Indtægter af Sognet bliver at beregne. Beregningen foretages af Kirkedepartementet og udføres ved at multiplicere de nævnte Beløb med Antallet af Menighedslemmer efter Resultaterne af den til enhver Tid sidste almindelige Folketælling.

§ 20. For kirkelige Handlinger, der udføres i Forbindelse med den almindelige Gudstjeneste eller ogsaa paa andre dertil af Kongen bestemte Dage, erlægges ikke Betaling.

For kirkelige Handlinger, som udføres til andre Tider, betales efter Bedtægt, som fastsættes paa Landet af Sogne- og i Byerne af Kommuneskyret og godkjendes af Kirkedepartementet.

Med Kirkedepartementets Samtykke kan det imidlertid bestemmes af vedkommende Sogne eller Kommuneskyre, at der heller ikke for saadanne kirkelige Handlinger skal erlægges Betaling.

Den nævnte Bedtægt gjælder i hvert Tilfælde for kirkelige Handlinger, der udføres for dem, som tilhører fremmed Menighed.

14 Juli.
No. 1.

For Kommunion og Sognebud erlægges ikke Betaling.

§ 21. Ved samtlige kirkelige Handlinger — Kommunion og Sognebud undtagen — skal der som hidtil være Afgang til at yde frivilligt Offer.

Med Kirkedepartementets Samtykke kan paa Landet Sogne- styret og i Byerne Kommune- styret, efter erhvervet Udtalelse af Menigheds- mode, bestemme, at dette Offer skal bortfalde.

Den Nedgang i Embedets Indtægter, beregnede efter den i § 19 anførte Regel, der bliver en Folge af Bestemmelserne i nærværende Paragraf og § 20, erstattes med tre Fjerdedele af Sogne- eller Bykassen, forsaavidt Nedgangen ikke dækkes ved Midler, som omhandles i § 25.

§ 22. Frivilligt Høitidsoffer vedbliver som hidtil.

Hvor det i Menigheds- mode bestemmes, kan der med Kirke- departementets Godkendelse istedenfor Dsring ved de tre Høitider anordnes en Offerdag aarlig paa den Tid, som dertil findes hen- sigtsmæssig.

Med Kirkedepartementets Samtykke kan paa Landet Sogne- styret og i Byerne Kommune- styret, efter erhvervet Udtalelse af Menigheds- mode, bestemme, at Høitids- offeret skal bortfalde mod fuld Erstatning af Sogne- eller Bykassen, beregnet overensstemmende med Reglerne i § 19.

§ 23. Erstatningsbeløbene efter § 21 beregnes for hvert Aar af Kirkedepartementet efter Opgave fra Presten over, hvad han i det foregaaende Aar har modtaget for kirkelige Handlinger som frivilligt Offer eller efter Bedtægt. Erstatningsbeløb, der er fremkommet ved fuldstændig Afsløsning af Betaling for kirkelige Handlinger eller af Høitids- offer, udbetales fjerdingaarsvis af ved- kommende Sogne- eller Bykasse, de øvrige Erstatningsbeløb senest 3 Maanedre, efterat Beregning er meddelt vedkommende Sogne- eller Bykommune.

§ 24. I de Byer, hvor der er flere Sognemenigheder, bringes Bestemmelsen i Lov om Bykommuners Skattevæsen af 15de April 1882 § 36 i Anvendelse, forsaavidt Erstatninger efter nærværende Lov angaar.

§ 25. De Beløb, som fremkommer efter Bestemmelserne i §§ 32 og 38, tilligemed mulige Legater og Dotationer samles til et Menighedens tilhørende Lønningsfond. Dette Fonds Renter samt de Midler, som tilveiebringes ad Frivilligheds Bei ved Gaver eller paa anden Maade, anvendes til at dække den i § 21 om- handlede Nedgang i Prestens Indtægter og derefter den Erstat- ning, som Sogne- eller Bykassen pligter efter §§ 14, 16, 21 og 22.

Indkommer de frivillige Bidrag noget Aar rigeligere end fornødent til sammen med Fondets Afkastning at dække de oven- nævnte Erstatningsbeløb, lægges de til Fondets Kapital. Giver

Fondet større Overskud, anvendes dette til forøget geistlig Betjening, til Vansforbedring eller med Kongens Samtykke til hel eller delvis Afløsning af den i § 7 nævnte Udredsel. 14 Juli. No. 1.

§ 26. De i § 25 omhandlede Midler anbringes mod Sikkerhed som for Umyndiges Midler bestemt og forvaltes under Kirkedepartementets Revision af et Udvalg bestaaende af to af Biskopen dertil bestillede samt tre paa Landet af Sogne- og i Byerne af Kommuneestyret dertil valgte Menighedslemmer. Valget gjælder for 4 Aar; hvert andet Aar udtræder afvexlende 2 og 1 af de valgte Medlemmer, første Gang 2 efter Lodtrækning. Ved hvert Valg udfaares tillige to Baramænd. Udvalget vælger selv Formand og Næstformand af sin Midte.

Bed dette Udvalg forvaltes paa samme Maade de i § 10 omhandlede Indløsningssummer, hvis Renter udbetales vedkommende Embedsmand.

Umiddelbart efter Arets Udgang indsender Udvalget Aarsregnskab gennem Sognepresten til Kirkedepartementet. Et Uddrag af Regnskabet bliver at tilstille paa Landet Sogne- og i Byerne Kommuneestyret.

Bed Omregulering eller Deling af Sogne bliver der for de heromhandlede Pønningssfonds Vedkommende at foretage en tilsvarende Deling eller Omregulering i Forhold til Folkemængden ved sidste almindelige Folketælling. Inden Omreguleringen eller Delingens Ikrafttræden bliver der i Tilfælde at istandbringe Bestyrelse for nye Pønningssfond overensstemmende med Bestemmelserne i denne Paragrafs 1ste Led.

§ 27. For Embedsattester, som ikke skal udstedes uden Betaling, erlægges for enkelt Attest 50 Ore og for Attest, som omfatter to eller flere Personer under samme Familie eller to eller flere Bevidnelser for samme Person hentede fra forskellige Steder i Kirkebogen, 1 Krone.

Den, som forlanger Attest, har saavidt muligt at oplyse, i hvilket Aar og i hvilket Sogn den kirkelige Handling er udført, som ønskes bevidnet.

Betalingen paategnes Attesten. Hvad der er udtrykt i Tal, anføres tillige med Bogstaver. Under Udstederens Navn skal staa hans Embedsstilling og Segl.

Attester til Brug ved noget offentligt Anliggende, ved Ansøgninger om Pension eller anden Understøttelse af det Offentlige, Stiftelser, Legater eller lignende eller for at kunne oppebære samme og Attester, som meddeles Personer, der har fattigunderstøttelse, udstedes uden Betaling, hvilket paategnes Attesten.

Kapitel 3.

Andre Bestemmelser vedkommende geistlige Embedsmænds Pønningssforhold.

§ 28. Udbytte af den et geistligt Embede tiliggende Em-

14 Juli. bedsgaard, Udsagaard eller Bysløkke tilfalder vedkommende Embedsmand No. 1. med de Forpligtelser og Rettigheder, som nærmere er bestemt i de om geistlige Embedsgaarde gjældende Love.

§ 29. Hvor der i Landskald ikke er tillagt Sogneprest eller rejderende Kapellan Embedsgaard, ydes ham af Dplysningsvæsenets Fond en Afjavnsgodtgjørelse, hvis Størrelse bestemmes af Kongen med Storthingets Samtykke.

De i Kjøb- og Bergsteder ansatte geistlige Embedsmænd, som skal bo i disse, nyder fri Bolig, som anskaffes og vedligeholdes af Byen eller Birket, eller ogsaa Husleiegodtgjørelse med et Beløb, som bestemmes af vedkommende Kommune eller Bertsstyre med kongelig Stadfæstelse. Det samme gjælder for geistlige Embedsmænd, som skal bo i Ladesteder og ikke er eller bliver tilstaaet Bolig eller Husleiegodtgjørelse af det Offentlige.

§ 30. For Reiser, som en geistlig Embedsmand paa Begjæring foretager til Udførelse af nogen kirkelig Handling, tilkommer der ham forsvarelig Skyds eller Godtgjørelse som for Reiser i offentlige Anliggender.

Med Godtgjørelse for Reiser til Gudstjenester og Konfirmanders Forberedelse forbliver det paa ethvert Sted som hidtil; træffes anden Ordning, udkræves til saadan Kongens Godtjendelse.

§ 31. Hvor den samlede gennemsnitlige aarlige Embedsindtægt (heri ikke medregnet Udbytte af Embedsgaard, Afjavn- eller Husleiegodtgjørelse) for et Sogneprestembede eller rejderende Kapellani kommer under Kr. 2 400,00, tilskydes det manglende af Dplysningsvæsenets Fond, dog saaledes, at intet Tilskud ydes, hvor Embedsgaardens gennemsnitlige Udbytte eller Husleiegodtgjørelsen bringer Indtægten op til Kr. 2 800,00. Første Gangs Beregning foretages strax, senere Omberetning hver Gang, der indtræder Ledighed i Embedet.

Til Redskættelse i Sogneprestens faste Lønshidrag til rejderende Kapellaner, der kan bevirke Forøgelse af Fondets Tilskud efter nærværende Paragraf, udkræves Storthingets Samtykke.

§ 32. Har et geistligt Embede uforholdsmæssig stor Indtægt af benificeret Gods, kan Kongen bestemme, at en Del deraf henlægges til andre dertil mere trængende Embeder, særlig til Embeder i de Prestegjeld, hvor Godset er beliggende, eller indgaar i Dplysningsvæsenets Fond for paa anden Maade at anvendes til Geistlighedens Bedste.

Tiende, som oppebæres af geistlig Embedsmand udenfor det Prestegjeld, hvor Eiendommen ligger, kan af Kongen henlægges til geistligt Embede i det Prestegjeld, hvor Eiendommen er.

Hvor Embedsindtægterne (heri ikke medregnet Udbytte af Embedsgaard, Afjavn- eller Husleiegodtgjørelse) overstiger Kr. 4 000,00 i Landskald og Kr. 6 000,00 i Bykald, indgaar det overflødende, forsaavidt det ikke anvendes til forøget geistlig Be-

tjening, i det i § 25 omhandlede, Menigheden tilhørende Lønnings- 14 Juli.
fond. Dog kan Kongen med Stortingets Samtykke bestemme, at No. 1.
Maximumslønnen for Landskald kan sættes høiere end oven-
for anført.

§ 33. Forsaavidt det paahviler geistligt Embede at erlægge
Landskyld eller anden lignende Ydelse, skal denne afsløses efter gjæl-
dende Lov samtidig med Gjennemførelsen af nærværende Lovs øv-
rige Bestemmelser.

Særlig Afgift, som svares af geistligt Embede til nogen Skole
eller Skolekasse, bortfalder fra 1ste Januar efter denne Lovs
Ikrafttræden.

Anden særlig Afgift, som paahviler geistligt Embede og ikke
gaar ind under foranstaaende Bestemmelser i denne Paragraf,
blicher for hvert enkelt Tilfælde at afvikle efter Kongens nærmere
Bestemmelse.

Kapitel 4.

Biskopers, Provsters og Stiftskapellaners Lønning.

§ 34. For Biskopernes Lønningsmaade gælder Bestemmel-
serne i denne Lovs §§ 1—3, 28, 32 og 37, saavidt de derpaa
kan anvendes.

Den Medgang i en Biskops Indtægter, som maatte blive en
Følge af Bestemmelsen i § 32, erstattes af Oplysningsvæsenets
Fond, forsaavidt den ikke dækkes ved Renterne af den ved Be-
stemmelsen i § 40 fremkommende Kapital.

§ 35. Provstierne lønnes med Kr. 12,00 af hver Hovedkirke
og Kr. 8,00 af hver Annekskirke inden Provstiet.

§ 36. Stiftskapellaner lønnes i Tromsø Stift med Kr.
2 600,00, i de øvrige Stifter med Kr. 2 400,00 aarlig af Oplysnings-
væsenets Fond.

For Embedsreise udenfor de Prestegjeld, hvori de forretter
under Vedighed eller som Vikar, tilkommer der dem Skyds- og
Kostgodtgjørelse af det Offentlige.

Kapitel 5.

Om geistlige Embeders Betjening og Retten til deres
Indtægter under Vedighed.

§ 37. Geistlig Embedsmand har senest inden 4 Maanedes
efter Udnævnelsen at overtage sit Embedes Betjening, medmindre
Kirkedepartementet tillader Fristen forlænget. Fra den Dag, han
tiltræder Reisen for at overtage Embedet, nyder han dettes Ind-
tægter efter Fradrag af mulige Udgifter ved dets Betjening.

Forslyttet eller i Naade afskediget geistlig Embedsmand er
berettiget og forpligtet til at betjene sit hidtil havde Embede, indtil

14 Juli. Eftermanden er udnævnt, dog ikke ndover en Tid af 3 Maaneber, No. 1. medmindre Kirkedepartementet tillader Fristen indskrænket eller udvidet. Han nyder dets Indtægter indtil Fratrædelsen og er berettiget til i Bykald at oppebære den Embedet tilkommende Husleiegodtgjørelse (§ 29) indtil første Færedag, hvortil han efter Forskyttelsen eller Afstedigelsen lovlig kan opsiges. Den samme Regel gælder ogsaa i Landskald, hvor der istedenfor Embedsgaard eller Bolig er tillagt Embedet Husleiegodtgjørelse. Samme Ret med Hensyn til Husleie- og Afsvingsgodtgjørelse tilkommer afdød geistlig Embedsmands Vo.

Ledigt Embede besørger Biskopen betjent ved Stiftskapellan eller anden Geistlig eller ved Naboprester. Er der i det ledige Embede Personkapellan eller Kaldskapellan, er denne forpligtet til at bestyre det, om Biskopen saa forlanger.

§ 38. Indtægten af ledigt Embede tilfalder Menighedens Lønningsfond (§ 25) med Fradrag af den Godtgjørelse, Biskopen bestemmer for Betjeningen, naar den ikke udføres af Stiftskapellanen, samt Reiseudgifter i Betjeningstiden.

Ved Fordelingen af de ovennævnte Indtægter iagttages i Prestegjæld, hvor der er flere Sogne, at hvert Sogns Lønningsfond tillægges alle de Indtægter, visse som uvisse, der falder inden Sognet; Indtægterne af beneficeret Gods, Statsbidrag og andre Indtægter, som tilfalder Kaldet i dets Helhed, fordeles mellem Sognenes Lønningsfond efter Sognenes Folkemængde ved sidste almindelige Folketælling. Udgifterne ved Embedets Betjening fordeles paa Sognenes Lønningsfond i Forhold til, hvad der tilfalder dem af Indtægter.

Den, som efter de i forrige og nærværende Paragraf givne Bestemmelser har Ret til Embedets Indtægter nogen Del af et Aar, skal have de uvisse Indtægter, som falder i denne Del af Aaret, samt sin Forholdsdel af Embedets visse Indtægter, Høitidsoffer og Erstatningsbeløb. Han svarer dets Udgifter i samme Forhold.

§ 39. Geistlig Embedsmand, som i Sygdomstilfælde, eller naar vedkommende Departement under særegne Omstændigheder saa bestemmer, erholder Biskophjælp ved Stiftskapellan, afgiver herfor til Oplysningsvæsenets Fond Kr. 100,00 maanedlig.

Rongen kan helt eller delvis eftergive denne Afgift.

§ 40. Ledigt Bispeembede bestyres af vedkommende Stiftsprovst, som derfor nyder af Embedets Indtægt Kr. 200,00 maanedlig. Resten af Embedsindtægten, med Fradrag for det ved Bispeembedet sædvanlige Kontorhold, bliver at indbetale til Kirkedepartementet og at forvalte under Oplysningsvæsenets Fond som en Bispeembedet tilhørende Kapital.

Kapitel 6.

14 Juli.

No. 1.

Kirkesangeres Løn.

§ 41. Kirkesangerens Tiende, Klokkertold (Klokkerpund), Offer, der erlægges med et fast aarligt Beløb, samt Afgift af Kirker, som ikke eies af Private, omskrives til et samlet og uforanderligt Beløb for Sognet overensstemmende med Reglerne i § 4. Det omskrevne Beløb bliver at udrede til Kirkesangeren af vedkommende Sognekasse paa Landet og af Bykassen i Byerne og udbetales ham fjerdingaarssvis.

Paa Landet kan Sognestyret og i Byerne Kommuneestyret bestemme, om de ovennævnte Ydelser helt eller delvis skal bortfalde eller opkræves til Indtægt for henholdsvis Sogne- eller Bykassen.

Afgift til Kirkesangere af Kirker, som er i Privates Eie, bliver at udrede i Penge efter Kapiteltaxt. Naar disse Kirker gaar over i Menighedernes Eie, bliver Afgifterne ogsaa for deres Vedkommende at omskrive til Penge og at tillægge de Beløb, som i Henhold til nærværende Paragrafs første Paragraph fjerdingaarssvis udbetales Kirkesangerne.

§ 42. Vestaande Overenskomster, hvorved de i § 41 omhandlede Indtægter er afløste gennem kommunal Erstatning, kan med Kirkedepartementets Samtykke forblive gjældende.

§ 43. Udbyttet af den en Kirkesangerstilling tilliggende Klokkergaard tilfalder Kirkesangeren med de Rettigheder og Forpligtelser, som til enhver Tid herfor maatte være bestemt.

§ 44. Bestemmelserne i denne Lovs §§ 19—23 angaaende Offer og Betaling for kirkelige Handlinger samt angaaende Høitidsoffer gjælder ogsaa for Kirkesangere. Hvor der i Henhold til de ovennævnte Bestemmelser beslattes Afløsning af Ydelser til Presterne, skal tilsvarende Afløsning finde Sted ogsaa for Kirkesangerens Vedkommende. Til disse udredes paa Landet af Sognekassen og i Byerne af Bykassen Erstatning for Nedgang i Indtægt med det fulde Beløb, dog begrænset til at fylde et samlet Indtægtsbeløb af Kr. 2 400,00 aarlig.

§ 45. Tegnepenge erlægges ikke. De for denne Lov ansatte Kirkesangere tilkommer som Erstatning herfor paa Landet af vedkommende Sognekasse og i Byerne af Bykassen, hvad denne Indtægt gennemsnitlig har udgjort i de nærmeste 5 Aar for Lovens Kundgjørelse.

§ 46. For Attestudskrift af Kommunionprotokollen tilkommer der Kirkesangeren 25 Dre.

Kapitel 7.**Forskjellige Bestemmelser.**

§ 47. Til at deltage i de Forhandlinger, der udkræves til denne Lovs Gjennemførelse (§ 49), opnævnes af Kongen dertil

14 Juli. Skiftede Mænd som Kommisførere, hver for et saa stort Distrikt, No. 1. som samtidig fastsættes.

§ 48. Snarest muligt efter Opnævnelsens Rundgjørelse har de geistlige Embedsmænd inden hvert Distrikt at sende til Kommisfæren en sognevis affattet, specificeret Opgave over de deres Embeder tilliggende, i § 4 omhandlede faste Ydelser med Udtalelse om, i hvilken Udstrækning de i §§ 4 og 7 andet Led givne Bestemmelser kommer til Anvendelse, og med Forslag om, hvorledes dette bør ske. Ligeledes har de at sende ham sognevis affattede Opgaver over Embedets gennemsnitlige Indtægt i de 10 nærmest foregaaende Aar:

- a. af de i § 14 eller § 16 omhandlede Ydelser,
- b. af kirkelige Handlinger,
- c. af Høitidsoffer

samt Prisopgaverne efter Bestemmelsen i § 4 c, Indtægtsopgaver fra Kirkesangerne vedkommende de i §§ 41, 44 og 45 omhandlede Ydelser, Udtalelser om mulige Overenskomster (§§ 18 og 42) og Oplysning om, hvorledes Skyds- og Nattehold ydes i Prestegjeldet.

§ 49. Den for Distriktet opnævnte Kommisfær har derpaa i hvert Prestegjeld eller By at forhandle med vedkommende Kommuneskyre om:

1. hvorledes Bestemmelserne i §§ 4 og 7 andet Led bør blive at gennemføre;
2. om, hvorvidt den i § 12 indeholdte Bestemmelse skal komme til Anvendelse;
3. om Størrelsen af de i §§ 14 eller 16, 41, 44 og 45 bestemte Erstatningsbeløb;
4. om fortsat Vedbliven af de i §§ 18 og 42 omhandlede Overenskomster;
5. om det Beløb, hvortil den i § 19 (jfr. § 44) nævnte Maalestok bør sættes;
6. om Fastsættelsen af den i § 20 (jfr. § 44) omhandlede Vedtægt, samt
7. om Fastsættelse af Prestens Skyds- og Nattehold, hvor dette af Kommuneskyret eller Presten forlanges.

Efter Forhandlingernes Afslutning har Kommisfæren at lade tilføje Protokollen sin Erklæring om de af Kommuneskyret afgivne Forslag.

Vedkommende Sogneprest og Kirkesanger har Adgang til at deltage i Forhandlingerne om deres Vønning og er forpligtede dertil, naar Kommisfæren forlanger det.

§ 50. Fortegnelsen over de Embedet tilliggende Indtægter efter §§ 4 og 7 andet Led med Kommisfærens Paategning om Kommuneskyrets Forslag vedkommende disse udlægges til Eftersyn i 6 Uger, inden hvilken Tid de enkelte Ydere kan til Kommuneskyret

afgive skriftlig Bemærkning om mulige Feil i Opgaven over Ydel- 14 Juli.
serne for deres Brugs Vedkommende. No. 1.

Udskrift af Kommunestyrets Forhandlinger samt Opgaven over Ydelserne med mulige Bemærkninger har Sognepresten derefter at sende gennem Kommisæreren til Kirkedepartementet, der træffer Afgjørelse med Hensyn til de fattede Beslutninger undtagen de i § 49 under No. 2 omhandlede Beslutninger, ved hvilke Sognestyrets Afgjørelse er endelig.

§ 51. Kirkedepartementets Afgjørelse kan af vedkommende Prest, Kirkesanger eller Kommune styre inden 4 Uger, efterat den er bleven dem meddelt, indanles til Prøvelse af en Rigskommission. Denne skal bestaa af en af Kongen bestiftet Formand samt af to Medlemmer, som vælges af Stortinget. Stortinget vælger tillige to Baramænd.

Den endelige Ordning indføres i vedkommende Embedes Raldsbog, og en sognevis affattet Opgave over Brugenes fremtidige Pengesydelse sendes til Lensmanden (Skatteopkræveren).

§ 52. Lønningen for Prester ved Strafanstalter, Fængsler, Sindssygeasyle, Sygehuse, Pleiestiftelser og Hospitaller berøres alene af Bestemmelsen i denne Lovs § 1.

Lønningen for Tredieprester, Raldskapellaner og Kateketer berøres alene af Bestemmelserne i Lovens §§ 1, 19, 20, 21, 22 og 23. Personalkapellaners Lønning indgaar ikke under denne Lovs Bestemmelser.

§ 53. Denne Lov træder i Kraft fra 1ste Jan. næste Aar.

Prest og Kirkesanger, der uden Forbehold er ansatte for Lovens Ikrafttræden, har Adgang til at vælge mellem Afslønning efter de nu gjældende Regler eller efter denne Lov.

§ 54. Efterhvert som Loven træder i Kraft, ophæves følgende Lovbestemmelser, forsaavidt de endnu er gjældende:

Reskript af 27de Marts 1672 angaaende Presters Indkomster i Finmarken.

Af Kong Kristian den Femtes norske Lov af 15de April 1687 2den Bog:

7de Kapitels Artikel 4;

10de Kapitels Artikel 1, forsaavidt angaar Betaling for Jordfæstelse og Sigprædiken;

12te Kapitels Artikel 6, 7, 8 og 11;

13de Kapitel;

14de Kapitels Artikel 6, 7, 9 og 13;

15de Kapitels Artikel 7, 8, 9 og 11;

16de Kapitels Artikel 8;

17de Kapitels Artikel 24;

21de Kapitels Artikel 20, 35, forsaavidt angaar Klokkernes Indtægter, samt 46 og 47;

22de Kapitel, forsaavidt angaar Prestetienden;

14 Juli. endvidere af 3die Bog:

No. 1. 6te Kapitels Artikel 3;

14de Kapitels Artikel 16 om Landstydens Forhøielse med en Fjerdedel, forsaavidt angaar den geistlige Embeder tilkommende Landstyd.

Reskripter af 15de Septbr. 1688 og af 20de Marts 1722 angaaende Prestepenge og Høitidsoffer til Presterne i Bergen.

Reskripter af 12te Oktober 1695 om Afgift af Kirkerne i Bergen Stift til Klostjerne eller Skoledegnene, forsaavidt angaar de Kirker, som eies af vedkommende Menigheder (Kommuner).

Reskript af 31te Marts 1725, forsaavidt angaar Offer til Presten af Mælum og Solum Sogne.

Forordning af 9de Januar 1728 angaaende, hvorledes med Huskapellaners Vokationer samt Subsistence i Embedet herefter skal forholde.

Reskript af 23de December 1729 angaaende Kapellaner pro persona, deres Vokation og Indkomster m. v.

Abent Brev af 4de Juni 1734 angaaende fast Offer og Tiende til Sognepresten og den residerende Kapellan i Skien.

Anordning af 10de September 1734 og Reskript af 23de Oktober 1795, forsaavidt deri indeholdes Bestemmelser om fast Offer og Betaling for kirkelige Handlinger til Presten i Akerhus Slotsmenighed samt om Tiende, Offerstjeppe og Kostdagspenge til Presterne i Aker Prestegjeld og om den residerende Kapellans Indkomster sammesteds.

Forordning af 13de Januar 1736 § 12, forsaavidt angaar Betaling for Konfirmation.

Reskript af 27de Januar 1736 angaaende Personkapellaners Indkomster i Trondhjems Stift.

Konfirmation (jfr. tgl. Befaling af 12te April 1737) af 3die Januar 1738 paa Vigning over Indkomsternes Deling mellem Sognepresten og den residerende Kapellan i Stavanger m. v., Post I og II.

Reskript af 20de Juni 1738 angaaende Presternes Indkomster i Skien samt i Solum og Mælum Sogneskald.

Reskript af 2den December 1741 § 1, forsaavidt angaar Bestemmelsen om Betaling til Klostjerne i Akerhus Stift for at eftersege en Persons Navn i Kommunionprotokollen.

Reskript af 2den Marts 1742, forsaavidt deri indeholdes Bestemmelser om residerende Kapellaners Indtægter.

Reskript af 23de November 1742 angaaende Provstelen af Kirkerne i Finnmarken.

Reskript af 21de December 1742 angaaende Presternes og Klosternes Indkomster af Fattige i Bergen.

Reskript af 7de Juni 1743 angaaende Degnernes Boliger med deres Tilliggelser.

Reskript af 21de Juni 1743 angaaende den residerende Kapellans Indkomster i Værdalen. 14 Juli. No. 1.

Reskripter af 23de August 1745, af 25de November 1767, af 13de Marts 1761 og 25de Juni 1771, forsaavidt angaar Offer og Rettighed af Bergarbeidere i Sandsvær, Rongsberg og Flesberg.

Reskript af 26de Marts 1746, forsaavidt angaar Afgift til Gjerstad Sogneprest af Arbeidere ved Egeland Bærk.

Reskript af 9de Februar 1748 angaaende Offer til residerende Kapellaner.

Reskripter af 8de November 1748 og 22de November 1754 angaaende Betaling og Offer ved Varselkoners Indledning.

Reskript af 26de Marts 1753, forsaavidt angaar Presternes Indtægt af Budalen.

Reskript af 6te April 1753 angaaende Smørreden i de daværende Øvre og Nedre Kvinesdal Prestegjeld.

Reskript af 18de Juli 1755 angaaende den residerende Kapellans Løn af Sognepresten i Haugs Prestegjeld.

Reglement af 11te Marts 1758 angaaende Betaling for geistlige Forretninger i Fredriksværn.

Reskript af 20de Februar 1767 angaaende, hvad Presterne paa Landet i Bergen og Kristiansand Stifter maa tage for forskjellege kirkelige Forretninger.

Reskript af 8de April 1768 angaaende Strandsidbernes Afgifter til Sognepresten i Bamle Prestegjeld.

Reskript af 13de Oktober 1769, forsaavidt angaar Høitidsoffer til de residerende Kapellaner i Fredrikshald.

Reskript af 15de Juli 1774 angaaende Offer til Klokkeren i Skien.

Reskript af 15de Juni 1776 angaaende Garnisonsprestens Rettighed i Fredriksværn.

Reskript af 15de April 1778 angaaende Klokkertolden i Sogndal, Vik og Leikanger Prestegjeld.

Reskript af 22de Marts 1780 og Rancellipromemoria af 9de November 1805 angaaende Udpantningsret for de Geistligheden tilkommende Rettigheder.

Rancellipromemoria af 6te September 1783 angaaende Betaling og Offer ved Barnebaab og Varselkoners Kirkegang.

Rancellipromemoria af 19de August 1786 angaaende Indkomsterne til Klokkeren i Slidre Prestegjeld.

Reskript af 24de August 1787 angaaende Klokkernes Indtægter i Tønset Prestegjeld.

Reskripter af 25de Januar 1788 og af 30te November 1798, indeholdende Regulativ for Presternes Indkomster i Øvre Telemarken Provsti.

Reskript af 18de December 1789 angaaende Klokkernes Indkomster i Bø Prestegjeld i Nedre Telemarken.

14 Juli. Reskripter af 6te Mai, 4de November og 4de November samt No. 1. Rancellipromemoria af 8de Oktober 1791 og Reskript af 24de Oktober 1800 angaaende Offer til residerende Kapellaner i Akerhus Stift.

Rancellipromemoria af 6te August 1791 angaaende Offer til Presterne i Hammer Prestegjeld af de Bergens Indbyggere, som eier Gaarde sammesteds.

Reskript af 26de August 1791, forsaavidt angaar Høitidsoffer til den residerende Kapellan i Sandsvær Prestegjeld.

Rancellipromemoria af 30te Juni 1792 angaaende Offer til Prest og Klokker i Marstad Anne.

Rancellipromemoria af 24de November 1792 angaaende Høitidsoffer m. v. til Sognepresten i Banse Prestegjeld.

Reskript af 5te Juli 1799 angaaende Regulativ for Sogneprestens og Deguens Indkomster i Valle og Hyllestad Sogne i Sætersdalen.

Reskript af 10de April 1801 angaaende Høitidsoffer til de residerende Kapellaner i Trondhjem Stift.

Rancellipromemoria af 23de Mai 1801 og af 12te Januar 1805 angaaende Offer til de residerende Kapellaner.

Reskript af 26de Juni 1801 indeholdende Regulativ for Sognepresterne's Indkomster i Modum Prestegjeld.

Forordning af 31te Juli 1801, forsaavidt Prestetienden angaar.

Rancellipromemoria af 19de Februar 1803 angaaende Prestetienden i Helleland Sogn.

Rancellipromemoria af 2den April 1803 angaaende Prestetiendens Erlæggelse i Penge istedenfor i Korn.

Reskript af 17de Juni 1803, Post 6, angaaende Høitidsoffer til Presterne ved Kristiansand Domkirke.

Reskript af 16de September 1803 angaaende Klokkernes Indtægter i Fredriksværn.

Rancellipromemoria af 31te December 1803 angaaende Presteforntienden i Land Prestegjeld.

Reskript af 15de Februar 1811 angaaende Offer til de residerende Kapellaner i Bergen Stift.

Lov af 14de Juni 1816 angaaende nærmere Bestemmelse i Henseende til Geistlighedens og Kirkebetjentes Indkomster.

Lov af 20de August 1821 om det beneficerede Gods §§ 5 og 42.

Lov af 27de Juli 1830 angaaende Prestaattester og den Betaling, som for dem bør erlægges.

Lov af 24de September 1851 angaaende Husmandsvæsenet §§ 21 og 22, forsaavidt angaar den deri omhandlede Afgift af 12 Skilling aarlig til Presten.

Lov af 17de Juni 1869 angaaende det geistlige Naadensaar 14 Juli.
m. v. §§ 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10 og 11. No. 1.

Lov af 10de Juni 1876 om udvidet Afgang til Udførelse af kirkelige Forretninger, dens § 3, forsaavidt angaar Betaling for kirkelige Handlinger til Hjemstedets Prest og Kirkesanger, naar Forretningen udføres i fremmed Menighed.

Endvidere ophæves enhver anden Bestemmelse, der maatte stride mod nærværende Lov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 14de Juli 1897.

Oscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Lov

indeholdende nærmere Bestemmelser om geistlige
Embedsgaarde.

14 Juli.
No. 2.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Storthings Beslutning af 11te Juni dette Aar, saalydende:

Kapitel 1.

Om geistlige Embedsgaardes Anskaffelse.

§ 1. Hvor det findes nødvendigt eller hensigtsmæssigt at anskaffe Embedsgaard for geistligt Embede paa Landet, sker saadan Anskaffelse for Oplysningsvæsenets Fonds Regning.

Hvorvidt Embedsgaard skal anskaffes eller Godtgjørelse for Afavn af Hus eller Hus og Jord ydes, afgjøres af Kongen med Storthingets Samtykke.

§ 2. Hvor Embedsgaard er anskaffet, bestemmer Kirkedepartementet, hvilke Bygninger maa anses for nødvendige eller hensigts-

14 Juli. mæssige og derfor skal vedligeholdes eller opføres som Alodshuse No. 2. paa Gaarden.

§ 3. Foranstaaende Bestemmelse kommer ogsaa til Anvendelse, hvor det findes nødvendigt eller hensigtsmæssigt at erhverve ny Embedsgaard ved Magestifte eller Salg af den Embedet tidligere tilliggende.

Muligt Pengeoverskud af saadanne Forfoininger indbetales til Oplysningsvæsenets Fond og bliver en Embedet tilhørende Kapital, i hvilken dog ikke medregnes den Del af Salgssummen for afhændet Skog, der overstiger Værdien af Prestegaardens Brugsret i Skogen.

Kapitel 2.

Om geistlige Embedsgaardes Vedbyggelse.

§ 4. Til Dækning ved Udgifterne ved saadanne Byggesforetagender paa geistlige Embedsgaarde, som det ikke paaligger vedkommende Embedsmænd at udføre for egen Regning til Bygningernes Vedligeholdelse i aabodsfri Stand (se §§ 16 og 17), kan der, saavidt fornødiges, tilstaaes Laan eller efter Omstændighederne Bidrag af offentlige Midler.

§ 5. Naar en geistlig Embedsmand paalægges eller ønsker at iværksætte saadanne Byggesforetagender som i foregaaende Paragraf omhandlet, har han gennem sine Foresatte at indsende til Kirkedepartementet Plan for Arbejderne, ledsaget af Tegninger og detaljeret Omkostningsoverslag. Foretages Byggearbejdet efter hans eget Ønske, har han derhos at godtgjøre Nødvendigheden eller Hensigtsmæssigheden af de paatænkte Byggearbejder, der ikke maa sættes i værk, førend Planen er godkendt af Kirkedepartementet.

Til Udarbejdelse af Byggeplan og Overslag kan der ydes Embedsmanden Bistand af det offentlige.

Saa snart Byggearbejdet er fuldført, paaligger det Embedsmanden at aflægge Regnskab til Departementet for de dertil anvendte Midler samt paa saadan Maade, som Departementet finder tilfredsstillende, at godtgjøre, at Arbejdet er forsvarlig udført overensstemmende med den godkendte Plan.

§ 6. Laan til Byggesforetagender paa geistlige Embedsgaarde bevilges paa indtil 50 Aars Afbetaling og mod saadan Rente, som til enhver Tid maatte være bestemt for Udlaan af offentlige Fonde.

§ 7. Forandring (Borttagelse, Ombygning, Flytning eller deslige) af Alodshuse paa geistlige Embedsgaarde kan, naar det ved Synsforretning efter § 21 skønnes nødvendigt eller hensigtsmæssigt, ske med Kirkedepartementets Samtykke.

§ 8. Uden Kirkedepartementets Samtykke maa geistlig Embedsmand ikke for egen Regning opføre Hus eller Tilbygning til saadant paa sin Embedsgaard.

Ved første Synsforretning efter § 21 har det deromhandlede 14 Juli.
 Skjon at afgive Erklæring om, hvorvidt noget Presten tilhørende No. 2.
 Eiendomshus, Tilbygning, Inventarium eller Anlæg, som ansees
 nødvendigt eller hensigtsmæssigt for Gaarden og i fuldkommen brug-
 bar Stand, bør, saafremt Eieren deri samtykker, indkjøbes for
 Embedet. Ved Synsforretningen afgives samtidig Tægt over Salgs-
 gjenstanden, hvorunder der tages Hensyn til, om Trævirket er taget
 i Gaardens Skog. Foraaavdt Kirkedepartementet bifalder Indkjøbet,
 kan der til dette ydes Laan eller Bidrag af offentlige Midler
 (cfr. §§ 4 og 6).

De af Prestens Eiendomshuse m. v., som ikke indkjøbes for
 Embedet, har Eieren eller hans Arvinger ved Gaardens Fratrædelse
 at bortflytte. Foraaavdt Trævirket er taget i Gaardens Skog,
 erlægges Skoglod til Oplysningsvæsenets Fond.

Er Bygningerne ikke bortflyttet inden 2 Aar efter Eierens
 eller hans Voks Fratrædelse fra Embedsgaarden, tilfalder de Embe-
 dets Indehaver uden Godtgjørelse.

§ 9. Geistlige Embedsmænd er forpligtet til at holde sine
 Aabodshuse forsikret i Rigets almindelige Brandforsikringsindretning
 eller med Kirkedepartementets Samtykke i en anden Forsikringsind-
 retning, hvis Plan er godkendt af Kongen.

Kapitel 3.

Om Afløsning af den Menigheden paahvilende Vedligeholdelsespligt.

§ 10. Den Menigheden hidtil paahvilende Forpligtelse til at
 vedligeholde Huse eller Dele af saadanne paa Prestegaarden over-
 føres til Embedet mod Erstatning, som bestemmes efter Reglerne i
 §§ 11—14.

Oversførelsen skal være iverksat inden 10 Aar efter denne
 Lovs Ikrafttræden og sker efter vedkommende Herreds- eller Sogne-
 styres Foranstaltning.

Naar Oversførelsen er iverksat, bortfalder Menighedens For-
 pligtelse til Nybygning.

§ 11. Naar Herredsstyret søger Vedligeholdelsespligten over-
 ført paa Embedet, har det at bringe vedkommende Bygninger i
 aabodsfri Stand (§ 17) eller erstatte dem med nye efter en af det
 offentlige godkendt Plan, foraaavdt de findes saa forfaldne, at de
 ikke kan bringes i aabodsfri Stand, eller af andre Grunde ubruge-
 lige.

Maas gammel Bygning erstattes med ny, som efter den ved-
 tagne Plan er større end den gamle, afgøres Størrelsen af Herre-
 dets Ydelse til saadan Bygning ved Skjon.

Derpaa kliber der med den i § 13 nævnte Undtagelse at
 optage Skjon, der berammes og bestyres af en i Statens Tjeneste

14 Juli. ansat Landbrugsingeniør eller anden af Kirkedepartementet dertil
 No. 2. antagen bygningsskyndig Mand og afgives af ham i Forening med to af Fogden uden Betaling opnævnte, med Byggeforhold paa Landet kjendte Mænd, bosatte udenfor Herredet. Paa Embedets Vegne har vedkommende Provst at afgive Møde eller, naar det angaar hans Embedsgaard, den Prest, som Kirkedepartementet bestemmer, ligesom paa Herreds- eller Sognestyreets Vegne den Mand, som dette dertil udser. Skjønnetts Bestyrer har at tilfige alle Vedkommende. Ved dette Skjøn afgøres, hvorvidt Herredsstyret har opfyldt sin Forpligtelse efter nærværende Paragrafs første Led; der- efter ansættes den Vedligeholdelsespligt, som paahviler Menigheden, til et aarligt Pengebeløb, beregnet efter, hvad det antages Nar om andet at ville koste at holde Bygningerne eller Bygningsdelene i aabodsfri Stand og brandsforsikret.

§ 12. Udskrift af Skjønssorretningen indsendes snarest muligt gennem vedkommende Prest, Provst og Stiftsdirektion til Kirke- departementet. Saavel dette som Herredsstyret, der ogsaa meddeles Udskrift af Forretningen, kan inden tre Maanedes forlange afholdt Overskjøn ved fire af Fogden opnævnte, udenfor Herredet bosatte, bygningsskyndige og med Byggeforhold paa Landet kjendte Mænd under Sørenskriverens Bestyrelse.

Om Tiden for dettes Afholdelse gives der Underskjønnetts Bestyrer betimelig Underretning.

Omkostningerne ved de ovenfor omhandlede Skjønssorretninger udredes af Oplysningsvæsenets Fond, medmindre Overskjøn forlanges af Herredet og gaar dette imod.

Skjønsmændene ved de i denne og foregaaende Paragraf omhandlede Skjøn oppebærer Skyldgødtgjørelse efter Lov af 10de Juli 1894 og Kostgødtgjørelse efter samme Lovs § 17, 3dje Klasse.

§ 13. Med Kirkedepartementets Samtykke kan Afholdelse af saadant Skjøn, som omhandles i § 11, undlaades, hvor Herredsstyret tilbyder en aarlig Erstatning, som findes passende.

§ 14. Hvor Stokketold erlægges til Presten, bortfalder den mod en af Menigheden udredet aarlig Pengeerstatning, svarende til Stokketoldens aarlige Beløb. Tvist ved Beløbets Ansættelse afgøres af Kirkedepartementet.

§ 15. Menigheden kan indløse den aarlige Erstatning (§§ 11, 13 og 14) ved at betale dens tyvedobbelte Beløb. Dette indbetales gennem Fogden til Oplysningsvæsenets Fond og forvaltes som en Embedet tilhørende Kapital. Kirkedepartementet kan paa Andragende give Samtykke til, at Beløbet indbetales med aarlige Afdrag i et bestemt Antal Aar, i hvilket Fald Renter svares med 4 af Hundrede af den til enhver Tid gjenstaaende Del af Beløbet.

Kapitel 4.

14 Juli.

No. 2.

Om geistlige Embedsgaardes Brug.

§ 16. Geistlig Embedsmand, for hvem Embedsgaard er udlagt, er — enten han selv bruger eller har bortforpagtet den — ansvarlig for, at de Bygninger med Tilbehør og Anlæg, som han er forpligtet til at vedligeholde, saavel som Gaardens Gjerder og Jordvei holdes i aabodsfri Stand.

§ 17. Ved aabodsfri Stand forstaaes, at Bygningerne baade i det Indre og det Ydre er holdt i saadan Stand, som maa ansees forsvarelig og passende efter deres Bestemmelse, saaledes at navnlig Tage, Loft, Gulve og Vægge er hele og tætte, Døre, Vinduer, Skorstene og Ovne brugbare og ordentlige samt Kjelbere, Mur- og Tommerverk vel vedligeholdt, at Røpning, ind- og udvendig Beklædning samt Maling er anvendt paa de Bygningsdele, som i Almindelighed pleier at være forsynet dermed, og at udslidte Bygningsdele er i rette Tid erstattet med nye, at Gjerderne er holdt i lovlig Stand og Jordveien i forsvarelig Hævd.

§ 18. Hvor der i en geistlig Embedsgaards Skog er Anledning til efter de i Lov af 22de Juni 1863 om Skogvæsenet givne Regler at foretage Avirke til Salg, men det offentlige undblader dette, eller hvor der i en nær Fremtid efter de samme Regler vil kunne foregaa Avirke til Salg, kan der efter Kirkedepartementets Bestemmelse ydes Bidrag til Gaardens Matrikulskat af Dplysningsvæsenets Fond mod senere Dækning ved Renterne af Avirkets Nettoudbytte.

§ 19. Bortforpagtning af geistlig Embedsgaard eller Del af saadan er ikke gyldig uden Kirkedepartementets Samtykke. Det samme gælder Bortkastelse af Husmandsplads, Tomter, Slaatter og andre Dele af geistlig Embedsgaard samt Indrømmelse af Brugsrettigheder over saadan.

§ 20. Hvilke Dele af en geistlig Embedsgaard der skal henregnes til Skog eller Skoggrund, afgøres af Kirkedepartementet.

Kapitel 5.

Om Tilsynet med geistlige Embedsgaarde.

§ 21. Over enhver geistlig Embedsgaard skal i Almindelighed hvert fjerde Aar holdes en Synsforretning af en Landbrugsingeniør i Statens Tjeneste eller en anden af Kirkedepartementet antagen byggnings- og landbrugskyndig Mand samt to af Herredsstyret dertil for fire Aar opnævnte Mænd. Under denne Forretning, om hvilken Presten bliver betimelig at underrette, skal samtlige Nabodshuses Tilstand tydelig angives og særlig paapeges de Mangler ved Bygninger, Gjerder og Jordvei, som skønnes at burde afhjælpes, og de nye Byggeforetagender og Jordarbejder, som ansees fornødne,

14 Juli. hvorhos der skal gjøres Forslag om, inden hvilken Tid Manglerne No. 2. bør være afhjulpet.

§ 22. Foraaavdt der til Gaarden ligger Skog, som ikke er taget under Forstværnets Behandling, bestemmes det ved Synsforretning (§ 21), hvor og hvor meget der aarlig maa tages i den til Ved, Gjerdefang og Byggevirke.

Saafernt der til Gaarden hører Torvstjær, bestemmes paa samme Maade om dets Brug.

I Tilfælde nogen brugsberettiget sofer sig brosthouden, kan han indaakte Sagen under Kirkedepartementets Afgjorelse.

§ 23. Udskrift af Synsforretningen indsendes strax efter dennes Afholdelse til Stiftsdirektionen, ligesom der meddeles vedkommende Prest en saadan. Stiftsdirektionen har at forelægge Presten bestemte Frister, inden hvilke de forstjellige foresundne Mangler ved Bygningerne, Gjaerdene og Jordveien skal være udbedret. Ved Udbøbet af disse Frister skal Presten indsende til Stiftsdirektionen Bevidnelse fra de to af Herredsstyret opnævnte Synsmænd om, at Manglerne er forsvarlig afhjulpet. Fremkommer ikke saadan Bevidnelse inden en Maaned efter Fristens Udbøb, kan Stiftsdirektionen med Kirkedepartementets Samtykke lade Manglerne afhjælpe paa Prestens Bekostning.

§ 24. Anser Presten sig brosthouden ved de under Synsforretningen afgivne Skjøn, er han, naar Forbehold derom tages under Forretningen, berettiget til inden tre Maaneder at tilstævne en lovlig Nabodsforsretning (§ 33) til Afgjorelse af de paaankede Spørgsmaal. Om saadan Forretnings Afholdelse gives der Synsforretningens Bestyrer betimelig Underretning. Omkostningerne ved Nabodsforsretningen bæres af Presten, medmindre Nabodsskjønnet finder Grund til delvis eller helt at fritage ham derfor. Skjønnets Afgjorelse er ikke Gjenstand for Paaanke. Med dets Efterkommelse forholdes som i foregaaende Paragraf bestemt.

§ 25. Indtil Menighedens Vedligeholdelsespligt er overført til Embedet (Kap. 3), skal Synsforretningen paa samme Maade som i § 21 bestemt omhandle de Huse, hvis Vedligeholdelse paa-hviler Menigheden.

I samme Tid gjælder for Menigheden ogsaa de i §§ 23 og 24 givne Bestemmelser. Ordforeren underrettes om Synsforretningen og meddeles Udskrift af den.

§ 26. Ved Synsforretningen bliver derhos at paafe, at de gjældende Bestemmelser om Bortfæste af Husmandsplads og om Bortforpagtning af geistlig Embedsgaard eller Del af den samt om Bortfæste af Tomter, Slaatter m. v. er befulgt, at Grænseskjel mod Naboieendomme er i Orden, og at der ikke udøves uberettiget Brug paa Embedsgaarden. Om dette Eftersyn gjøres i Synsforretningen Bemærkning, der om fornødent bringes til Kirkedepartementets Kundskab.

§ 27. Inventariet paa geistlige Embedskaarde kan med 14 Juli. Kirkedepartementets Samtykke helt eller delvis omsættes i Penge No. 2. enten ved offentlig Auktion eller ved Skjon, afgivet under Synsforretning efter § 21. Det til Byg omsatte Inventarium omskrives efter det sidste Aars Kapitelstaxt til et uforanderligt Pengebeløb. Det Beløb, hvortil Inventariet saaledes er bestemt, bliver at indsende til Kirkedepartementet for at indtages i Oplysningsvæsenets Fond som Embedskapital.

Kapitel 6.

Om geistlige Embedskaarde's Aflevering og om Abod.

§ 28. Brugen af geistlig Embedsgaard tilkommer og paa hviler Embedsmand, som er forflyttet eller i Naade afskediget, eller hans Bo indtil 1ste Mai det følgende Aar med alle Gaarden tilhørende Rettigheder, saasom Fæste, Forpagtnings- og Husmands-afgifter, som vedkommer Brugsaaet. Han (eller Voet) deltager i Forrentningen og Tilbagebetalingen af de Embedet paa hvilende Laan indtil den nævnte Dag. De paa Gaarden hvilende Skatter og Udbudsler bæres af den, der nyder dens Afkastning for det Aar, som Udgifterne vedkommer. For Renter og Afdrag af Laan af det offentlige er dette berettiget til at holde sig til den, der paa Forfaldstid er Indehaver af Embedet.

Naar Eftermanden eller det offentlige ikke derved udsættes for Tab, kan med Kirkedepartementets Tilladelse Fratrædelsen ske til en tidligere Tid. Omter Eftermanden i dette Tilfælde ikke at overtage Gaarden, sørger Provsten for dens Drift. Det samme gjælder, hvor Eftermanden endnu ikke er udnevnt, naar Fratrædelsen foregaar. Muligt Overflud af Driften anvendes efter Kirkedepartementets Bestemmelse til Bedste for Gaarden.

§ 29. Den fratrædende (eller hans Bo) pligter inden Fratrædelsen at lade udføre de Arbejder, der paa ethvert Sted ansees nødvendige af Hensyn til Gaardens Drift, derunder Gjenlægning med Kornsjæd og Græsfrø, hvor saadant er sedvanligt. Derfor godtgøres han af Eftermanden i Mangel af mindelig Overenskomst efter Skjon, som afgives under Abodsforretningen eller, hvor saadan ikke afholdes, ved de af Herredsstyret opnævnte Synsmænd (§ 21). Bliver disse ikke enige, vælger Herredsstyret en Opmand.

§ 30. Kirkedepartementet kan tillade den fratrædende helt eller delvis at sælge sidste Aars Avling af Hø og Halm, mod at naturlig eller kunstig Gjødning, svarende til Gjødelsværdien af den solgte Avling, betimelig tilføres Gaarden.

Er ikke saadan Tilladelse meddelt, er han forpligtet til at holde Besætning af regelmæssig Størrelse indtil Gaardens Aflevering og da overlade sin Eftermand, hvad der er igjen af Hø og Halm, mod Godtgjørelse, der bestemmes paa den i forrige Paragraf om-

14 Juli. handlede Maade. Hvad Eftermanden ikke ønsker at overtage, kan No. 2. den fratrædende bortføre fra Gaarden.

Ogsaa i andre Tilfælde kan Departementet tillade saadant Salg, naar særegne Omstændigheder gjør det tilraadeligt.

§ 31. Har Eftermanden overtaget Embedet for den Tid, Embedsgaarden afleveres, har han Ret til en saadan Andel af Husene, som i Mangel af mindelig Overenskomst bestemmes af Provsten.

§ 32. Embedsgaarden er den fratrædende forpligtet til at aflevere i aabodsfri Stand (§ 17).

Kornstør, Høseved, Gærdefang og deslige, som er taget i Embedsgaardens Skog, følger Gaarden; ligeledes Frugttrær og Prydbuske, medmindre Kirkedepartementet paa Andragende tillader Bortflytning.

Med Gaarden afleveres Embedets Inventarium, forsaavidt det ikke er omfat til Penge og indbetalt til Kirkedepartementet (§ 27). Det undergives i Tilfælde Godtgjeldelse ved Nabodsforretningen eller, hvor saadan ikke afholdes, af de to af Herredsstyret opnævnte Synsmænd, og Erstatning bestemmes paa den i § 29 omhandlede Maade.

§ 33. Hvor mindelig Overenskomst om Naboden paa Grundlag af sidst afholdte Synsforretning (§ 21) ikke træffes mellem fratrædende Prest eller hans Vo og tiltrædende, skal der, saasnart Nærstiden tillader det, holdes en lovlig Skjønnsforretning under Sorenskriverens Bestyrelse ved 4 af Fogden opnævnte Mænd, der, saafremt det forlanges, tages fra et andet Prestegjeld, til Bestemmelse af Nabodserstatning for Mangler i Vedligeholdelse af Embedets Nabodshuse med Tilbehør og Anlæg samt Gårder. I Forretningen anføres de enkelte Mangler og beregnes, hvad deres Udbedring antages at ville koste, ligesom det ogsaa paapeges, hvorvidt nogen af de foresundne Mangler uopholdelig bør afhjælpes. Ved samme Forretning bestemmes tillige den fratrædendes og den tiltrædendes gjensidige Tilkomme i Anledning af Brugen af Embedsgaardens Jordvei. Den fratrædende er berettiget til passende Erstatning for saadanne Forbedringer, som er udført for hans egne Midler, har blivende Værd, og forsaavidt de ikke ansees dækket ved allerede indvundet Udbytte. Derimod pligter han Erstatning for det Tab, som Eftermanden vil lide paa Grund af stedfunden Vanbrug og Forsømmelse af noget saadant Arbejde paa Jordeien, som efter almindelig Opfatning hører med til forsvarlig Brug.

Finder Skjønsmændene, at en Bygning ikke længer kan bruges paa Grund af Ælde, uden at dens forfaldne Tilstand hidrører fra Vanrøgt eller Mangel paa Tilsyn og Vedligeholdelse, bliver der ikke at ilægge Nabod for Bygningen.

§ 34. Nabodsforretningen besørges afholdt og bekostes af

den tiltrædende Embedsmand. Er ingen Eftermand i Embedet 14 Juli.
 endnu udnævnt, og kan hans Udnævnelse ikke antages at være nær No. 2.
 forestaaende paa den Tid, da Embedsgaarden afleveres, sørger vedkom-
 kommende Provst for Nabodsforsretningens Afholdelse. Han har i
 saa Fald at afgive Møde ved Forsretningen og paafe Embedets
 Tærv. Omkostningerne ved Forsretningen udredes i dette Til-
 fælde forskudsvis af Oplysningsvæsenets Fond mod Dækning enten
 af Eftermanden i Embedet eller af Indtægterne af Gaardens Drift
 i den Tid, som hengaar, indtil Eftermanden overtager den.

Ved Nabodsforsretningen skal Udskrift af sidst afholdte Syns-
 forsretning (§ 21) fremlægges.

§ 35. Enhver af Parterne har Ret til inden tre Maaneder
 efter Nabodsforsretningens Afholdelse at forlange Overskjon ved
 dobbelt Antal Mænd, ved hvilket Omkostningerne udredes paa samme
 Maade som ved Underskjonnet, medmindre Overskjonnet er forlangt
 af den fratrædende og gaar ham imod.

Naboden kan inddrives umiddelbart ved Eksekution, naar den
 ikke er betalt inden tre Maaneder, efterat dens Størrelse ved ende-
 ligt Skjon er fastsat.

§ 36. Til Sikkerhed for den Nabod, som en geistlig Embeds-
 mand eller hans Bo i sin Tid kan blive ilagt, erholdes der ved
 Thinglæsning af Skrivelse fra Kirkedepartementet om hans Ud-
 nævnelse Panteret i hans Indtægter samt i hans havende og til-
 kommende Eiendom næst efter tidligere Panteberettigede og næst
 efter den norske Enkeskædes Fordring ifølge Lov af 21de Juni
 1895 § 3, — i faste Eiendomme dog kun, forsaavidt disse særskilt
 opgives ved Thinglæsningen. Denne foregaar ved Embedsmandens
 og vedkommende faste Eiendoms Børnething og foretages uden
 Betaling.

Bestemmelserne i denne Paragraf kommer ikke til Anvendelse
 ligeoverfor geistlige Embedsmænd, som er ansat før denne Lovs
 Ikrafttræden.

§ 37. Det er den tiltrædendes Embedsmands Pligt under
 Ansvar efter de om Forsømmelse i Embedsforsel gjældende Bestem-
 melser snarest muligt at anvende Nabodssummen til at afhjælpe de
 foresundne Mangler, hvad enten den er fastsat ved mindelig Overens-
 komst eller ved Nabodsforsretning, og at saa er fæstet, har han at
 godtgjøre ved næste Synsforsretning (§ 21). Falder denne inden
 et Aar efter Nabodssummens Forsald, har han ved Attest fra de
 to af Herredsstyret opnævnte Synsmænd inden to Aar, efterat
 den endelige Erstatning er fastsat, at godtgjøre for Stiftsdirektionen,
 at Manglerne er afhjulpet.

Er Embedet endnu ikke besat paa den Tid, da Naboden for-
 falder til Betaling, paaligger det vedkommende Provst at indkræve
 Nabodssummen. Saafernt det af Hensyn til Bygningernes Tilstand
 ansees fornødent, at Istandsættelsesarbejderne helt eller delvis strag

14 Juli. foretages, drager han Omsorg herfor og aflægger Regnskab til No. 2. Stiftsdirectionen for Beløbets Anvendelse. Forsaavidt derimod Arbejderne uden Skade for Bygningerne kan udsættes, indtil Eftermanden i Embedet er udnævnt, indsættes Nabodsummen midlertidig i en autoriseret Sparebank for senere at anvendes af Eftermanden overensstemmende med Forfkristerne i denne Paragraf.

§ 38. Bestemmelsen om, at Kr. 1600,00 er højeste Nabodsum for en geistlig Embedsgaard, ophæves for Embedsmænd ansat efter denne Lovs Ikrafttræden.

Kapitel 7.

Forforskjellige Bestemmelser.

§ 39. Nærværende Lovs Bestemmelser skal ogsaa gjælde angaaende de for enkelte Byprester udlagte Aulsgaarde, forsaavidt de er anvendelige paa disse. Ligeledes kommer Lovens §§ 16 og 17 samt Kapitel 2 og 6 til Anvendelse paa Bisfopers Embedsgaarde.

Derimod bliver Loven ikke at anvende paa de Prestegaarde, som tilhører og vedligeholdes af det nordlandske Kirke- og Skolefond, medmindre Kongen med Storthingets Samtykke anderledes bestemmer.

§ 40. De hidtil gjældende Bestemmelser om Fogdens Møde paa Almuens Begne ved Besigtigelse over Kirker, Prestegaarde og lignende offentlige Bygninger ophæves.

Ligeledes ophæves R. L. 2—12—4 og 5 og Lov om det geistlige Embedsgaarde tilliggende Inventarium af 9de Mai 1874, endvidere — forsaavidt angaar Nabodansvar for geistlige Embedsgaarde — Reskripterne af 6te August 1784, 16de Oktober og 20de November 1795 og 17de Marts 1797 samt — forsaavidt de strider mod denne Lovs Bestemmelser — Lov om det geistlige Raadensaar m. v. af 17de Juni 1869 og Lov indeholdende Forsandringer i Lovene om det beneficerede Gods af 28de November 1836 § 4 saavel som alle øvrige Bestemmelser, der staar i Strid med nærværende Lov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Regl.

Givet paa Stockholms Slot den 14de Juli 1897.

Oscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Lov

14 Juli.
No. 3.

om Indløsning og Fordeling af Jordafgift, løs Land-
skyld, Kornrente m. v.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 24de Juni dette Aar,
saalydende:

Kapitel 1.

Om Indløsning.

§ 1. Jordafgift, Kornrente og, forsaavidt ikke testamentariske
eller andre Dispositioner derfor er til Hinder, løs Landskyld kan
af Yderen kræves indløst efter denne Lovs nærmere Bestemmelser,
uanset hvem Ydelsen tilkommer.

Foraavidt Ydelsen tilkommer et Stamhus, kan Indløsningen
dog kun ske efter forudgaaende Anmeldelse til vedkommende Regje-
ringsdepartement.

§ 2. Jordafgift og løs Landskyld indløses med 24 Gange
Afgiftens Aarsbeløb.

§ 3. Indløsning af Kornrente sker ved Indbetaling af den
til Kornrente overgaaede Kapital, forsaavidt ikke anderledes ved
Kornrentens Paahestelse er bestemt.

§ 4. Har løs Landskyld i de nærmeste 10 Aar før Ind-
løsningen været betalt med et uforandret Pengebeløb, bliver dette
dens Aarsbeløb.

Tovrigt bestemmes Aarsbeløbet for løs Landskyld og Jord-
afgift ved Indløsningen saaledes:

a. Er Afgiften bestemt i Varer, men betalbar i Penge efter Ka-
piteltagt eller i Varer, for hvilke Kapiteltagt er sat, beregnes
den efter Middeltallet af de Indløsningsaaret nærmest fore-
gaaende 10 Aars Kapiteltagter.

b. Har Afgiften været erlagt i Varer, for hvilke der ikke sættes
Kapiteltagt, fastsættes den efter Varernes gangbare Pris i
Præstegjeldet og i Mangel af mindelig Overenskomst efter
Indstilling til Kirkedepartementets Afgjørelse af vedkommende
Herredsstyre og Sogneprest i samlet Møde.

§ 5. Indløsningssummerne erlægges enten strax eller med
lige store aarlige Afdrag i indtil 10 paa hverandre følgende Aar.
Privat Eier kan dog fordrø den hele Indløsningssum betalt strax;
det samme gjælder ogsaa andre Eiere, saafremt Indløsningssummen
er under Kr. 20,00.

Af Indløsningssummen eller den gjenstaaende Del af samme
svares fra Indløsningsaarets 1ste Januar, indtil Betaling sker, for

- 14 Juli. Kornrentens Vedkommende 4 pCt. aarlig Rente (forfaavidt ikke No. 3. Kornrenten i sin Tid er omfat efter en anden Rentefod) og forøvrigt den til enhver Tid for Udlaan af Dplysningsvæsenets Fond bestemte Rente.

Indtil Indløsningssummen er helt indbetalt, vedbliver vedkommende Gjæld eller Afgift at hvile paa den beheftede Eiendom.

§ 6. Indløsningssummerne indbetales, forfaavidt Afgiften tilkommer et geistligt Embede, til det efter Lov af 24de September 1851 dannede Jordafgiftsfond. Tilkommer Afgiften Statskassen, indbetales den til det ved Salg af Statens Gods dannede Fond. Tilkommer den en Kirke i Menighedens Eie, en Stiftelse eller et Stamhus, indbetales den til dennes Fond eller Kasse og forøvrigt til vedkommende Rettighedshaver. Forfaavidt Afgiften tilkommer Kirke i privat Eie, maa Indløsningssummen ikke stilles fra denne.

§ 7. Jordafgiftsfondets Midler forvaltes paa samme Maade, som Dplysningsvæsenets Fonds Midler og anbringes paa den Maade, som bestemmes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

Af Fondet udredes til vedkommende geistlige Embedsmænd en aarlig Erstatning for de indløste Afgifter. Denne Erstatning bestemmes paa følgende Maade:

Hvert tiende Aar udregnes der, hvilken Nettoindtægt Jordafgiftsfondet i de sidst forløbne 10 Aar gennemsnitlig har haft af sine Kapitaler. Forholdstallet mellem denne Indtægt og Kapitalerne udregnes og bestemmes procentvis (med høist 1 Decimal). Efter den saaledes udfomne Procent med Fradrag af $\frac{1}{10}$ pCt. bliver de aarlige Erstatninger i de kommende 10 Aar at udbetale til de afgiftsberettigede i Forhold til deres Kapitaler. Til hvilken Tid paa Aaret Erstatningsbeløbene skal udbetales, bestemmes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

Forfaavidt Jordafgiftsfondet ikke ved Hjælp af den henlagte $\frac{1}{10}$ pCt. eller tidligere opsparet Rente har Midler til at udrede den for Aaret beregnede Erstatning, forskydes det manglende af Dplysningsvæsenets Fond mod senere Refusion af Jordafgiftsfondet.

§ 8. Finder nogen privat Eier af løs Landsthyld sig mistjent med Indløsning efter denne Lovs §§ 2 og 4, kan han fordrø Indløsningsbeløbet fastsat ved Skjon. Omkostningerne ved Skjonnet betales af Rettighedshaveren.

Kapitel 2.

Om Fordeling.

§ 9. Naar Jordafgift eller løs Landsthyld udelt paaahviler en Eiendom, der er delt i eller henhører under flere i Matrikel og Panteregister adskilte Brugsnummere, og det beheftede Skyldbeløb, der henhører under hvert af disse, kan udfindes, skal enhver Parceleier have Ret til at forlange Ydelsen fordelt i Forhold til den

beheftede Matrikelskyld, forsaavidt ikke nogen ved Brugen's Deling 14 Juli. vedtagen Bestemmelse er til Hinder derfor. Bæredelser bliver i No. 3. saa Fald fremtidig at betale af hvert af de ved Delingen fremkomne Brug med uforanderlige aarlige Pengebeløb, beregnede efter Om- skrivningsbestemmelsen i § 4.

Hvor det aarlige Afgiftsbeløb ved Deling som foran nævnt for noget Brug bliver under Kr. 1,00, kan Rettighedshaveren som Betingelse for Delingen fordre, at Beløbet indløses efter Bestem- melserne i denne Lovs §§ 2 og 4, og at Indløsningssummen ind- betales kontant, forinden Delingen iværksættes.

§ 10. Under de i foregaaende Paragraf nævnte Forudsæt- ninger skal ligeledes den en Eiendom paahvilende Kornrentekapital kunne forlanges fordelt. Hvor Kapitalbeløbet ved Delingen for noget Brugs Vedkommende bliver under Kr. 100,00, skal Beløbet indløses efter Bestemmelserne i denne Lovs § 3 og Indløsnings- summen indbetales kontant, forinden Delingen iværksættes.

§ 11. Den i foranstaaende §§ 9 og 10 omhandlede Forde- ling foregaar efter den Matrikelskyld, som var gjældende, da Brugs- delingen fandt Sted. Forsaavidt denne Skyld ikke kan oplyses, lægges den Skyld til Grund, der er gjældende ved Fordelingen.

Kapitel 3.

Andre Bestemmelser.

§ 12. De Grundafgifter til Statskassen, som ved Salg af Statsieendomme er paaheftet disse, kan indløses og fordeles efter de i denne Lov givne Bestemmelser om Jordafgift og løs Vand- skyld.

§ 13. Jordafgift eller Kornrente maa ikke paaheftes bene- ficeret eller Stiftelser tilhørende Gods, som herefter sælges.

Forsaavidt det beneficerede Gods har tilligget geistligt Em- bede, skal der af Kjøbesummen indbetales i Jordafgiftsfondet et Pengebeløb, der svarer til 24 Gange af, hvad Jordafgiften af Bruget vilde have udgjort, beregnet efter § 19 No. 1 og 2, jfr. §§ 30 og 31, begges firdte Punktum, i Lov af 20de August 1821.

Af Kjøbesummen for beneficeret Gods og (hvis Kongen ikke anderledes bestemmer, jfr. Lov af 8de Juli 1896) for Stiftelses- gods skal, om Kjøberen ønsker det, en Trediedel blive henstaaende i Eiendommen mod 1ste Prioritets Panteret og iøvrigt paa Betin- gelser som for Udlaan af Oplysningsvæsenets Fonds eller vedkom- mende Stiftelses Midler bestemt.

Betalingsvilkårene for Resten af Kjøbesummen bestemmes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 14. Udlaan af offentlige Fonds Kapitaler mod aarlig Kornrente maa herefter ikke finde Sted.

14 Juli. § 15. Nærværende Lov træder i Kraft fra 1ste Januar
No. 3. næste Aar.

Fra samme Tid ophæves følgende Lovbestemmelser:

A. Lov af 5te August 1848 indeholdende Forandringer i Lovene om det beneficerede Gods af 20de August 1821 og 4de August 1827.

Lov af 24de September 1851 om Indløsning af den Geistligheden og offentlige Stiftelser tilkommende Jordafgift.

Lov af 29de Marts 1854 om Indløsning af løs Landsskyld, der svares til geistlige Embeder eller offentlige Stiftelser.

Lov af 21de Marts 1860 angaaende Indløsning af Kornrente, Jordafgift og løs Landsskyld.

Lov af 17de Mai 1890 om Forlængelse af Indløsnings-terminen i Lov af 21de Marts 1860.

B. De Bestemmelser i andre Love — navnlig Lov af 20de August 1821 angaaende det beneficerede Gods med Tillægslove af 4de August 1827 og 28de November 1836 —, som maatte staa i Strid med nærværende Lov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 14de Juli 1897.

D s c a r.

(L. S)

G. Gram.

Lehmann.

Lov

14 Juli.

No. 4.

om Jordafgift af beneficeret eller andet offentligt Gods i Stavanger Amt.

Vi Ds car, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Ds er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 24de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Af det før nærværende Lovs Ikrafttræden folgte beneficerede eller andet offentligt Gods i Stavanger Amt bliver Jordafgiftens oprindelige ved Salget satte Pengebeløb at omsætte til

Kilogram Byg efter Middeltallet af Kapitelstaksterne for Bergens 14 Juli. Stift for Aarene 1788 til 1807, begge medregnede, saaledes at No. 4. 90 Kilogram Byg ansættes lige med 1 Tønde i disse Kapitelstakster.

Den aarlige Udbetaling til Beneficiarius sker med Penge efter Middeltallet af de enhver Betalingstermin nærmest foregaaende 10 Aars Kapitelstakster for Kristiansunds Stift.

§ 2. For den Nedgang i Embedsindtægter, som maatte blive en Folge af denne Lovs Bestemmelser, gives der de ved Lovens Ikrafttræden ansatte Embedsmænd Erstatning af Oplysningsvæsenets Fond. Til offentlige Stiftelser udredes den fornødne Erstatning af Statskassen.

§ 3. Denne Lov træder i Kraft 1ste Januar 1898, fra hvilken Tid Lov af 28de November 1836 § 1 og enhver anden mod nærværende Lov stridende Bestemmelse ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 14de Juli 1897.

Döscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Lov

om Ophævelse af Konge- og Kirketiende samt om Dannelselse af Kirkefond.

14 Juli.
No. 5.

Vi Döscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gotthers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu foresaaede ordentlige Storthings Beslutning af 19de Juni dette Aar, saalydende:

Kapitel 1.

Angaaende Omskrivning og Fordeling af Konge- og Kirketiende.

§ 1. Al Konge- og Kirketiende skal efter denne Lovs Ikrafttræden afgjores udelukkende med Penge. Herved iagttages:

a. Forjaavids Udredskerne i de nærmeste 10 Aar for denne Lovs Kundgjørelse har været betalt med usorandrede Pengebeløb, bliver de fremdeles at erlægges med samme Beløb.

14 Juli. b. Har Udbredelserne været betalt med Penge efter Kapiteltaxt eller erlagt i Varer, for hvilke Kapiteltaxt er sat, bliver de at betale med faste Pengebeløb, svarende til Middeltallet af de for denne Lovs Kundgjørelse nærmest foregaaende 10 Aars Kapiteltaxter.

c. Har de været erlagt i Varer, for hvilke der ikke er sat Kapiteltaxt, omskrives de til og bliver at betale med faste Pengebeløb, der svarer til Middeltallet af Varernes gangbare Pris i Prestegjeldet i de for denne Lovs Kundgjørelse nærmest foregaaende 10 Aar paa Grundlag af Prisopgaver, afgivet i Indstilling til Kirkedepartementet fra vedkommende Kommuneskyre og Sogneprest i samlet Møde.

§ 2. Ved Eiendomsdelinger, der foregaar i de 5 første Aar efter denne Lovs Ikrafttræden, kan Konge- og Kirketienden paa Forlangende af en af det delte Brugs Eiere fordeles efter Skylden. Senere kan saadan Fordeling ikke finde Sted uden Sognestyrets Samtykke.

Afgang til at paalægge hidtil tiendefrie Eiendomme Konge- og Kirketiende ophører.

§ 3. Hvor Tiendens tre Dele af nogle Eiendomme svares til Presten, af nogle til Staten og af andre til Kirken, bliver det, forsaavidt det ikke kan bringes paa det rene, hvad Tiendens tre Dele for de enkelte Eiendommers Vedkommende oprindelig har udgjort, ved almindelig Forholdsberægning at bestemme for hvert tiendepligtigt Brug, hvor stor Del af dets samlede Tiende skal ansees som Prestetiende, som Kongetiende og som Kirketiende.

I Lighed hermed forholdes i Sogne, hvor Preste- og Kirketienden af nogle Brug svares til Presten, af andre til Kirken.

§ 4. Hvor der opstaar Tvist om, til hvilken eller hvilke af Tiendens tre Dele enkelte Tiendehelser skal henføres, eller hvorvidt en Ydelse er at anse som Tiende, afgjøres dette med endelig Retsvirkning af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 5. Den i §§ 1 og 3 omhandlede Omskrivning og Fordeling af Tienden foretages af Sognestyret og udlægges til Eftersyn i 6 Uger, hvorefter den med Ydernes og Tiendeieernes mulige Bemærkninger oversendes Kirkedepartementet til Afgjørelse.

Den private Tiendeier kan kræve Omskrivningen prøvet ved Ekjon.

Kapitel 2.

Om Afløsning af Konge- og Kirketiende og om Hjelpefondet.

§ 6. Konge- og Kirketienden skal bortfalde 20 Aar, efterat denne Lov er traadt i Kraft. De i Loven paabudte Afløsninger finder Sted 5 Aar efter dens Ikrafttræden og sker for Sognekassernes Regning mod Dækning ved 15 Aars Opkrævning af Tienden

med samme Beløb som hidtil og forøvrigt ved Tilskud af det i følgende Paragraf omhandlede Hjælpefond. 14 Juli. No. 5.

§ 7. Kongetiende, som indgaar i Statskassen, eller Forpagtningsafgift for saadan Tiende bliver i de første 5 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden at opsamle til Dannelse af et Hjælpefond, som bestyres af Kirkedepartementet. Derefter skal denne Kongetiende eller Forpagtningsafgift for samme afsløses med 15 Gange det Beløb, hvormed den aarlig har været indbetalt i Statskassen. Afsløsningssummerne henlægges til Hjælpefondet.

§ 8. Konge- og Kirketiende, som er henlagt til Universitetet, Seminarii Lapponici Fond, Det nordlandske Kirke- og Skolefond, Krigshospitalskassen og Kathedralskoler, afsløses med 20 Gange det Beløb, hvormed den aarlig har været udredet.

§ 9. Konge- og Kirketiende, som er tillagt geistlige og civile Embeder eller Bestillinger eller tilhører milde Stiftelser, kommunale Kasser eller Indretninger, eller som er i Privates Eie, kan efter Overenskomst mellem den Tiendeberettigede og Kirkedepartementet afsløses med indtil 22 Gange det Beløb, hvormed den aarlig har været udredet. I Mangel af saadan Overenskomst bestemmes Afsløsningssummens Størrelse ved Skøn.

§ 10. Afsløsningssummerne for den i §§ 8 og 9 omhandlede Tiende bliver for offentlige og milde Stiftelser at anbringe som dem tilhørende faste Kapitaler, for Embeder og Bestillinger og for Kirker i privat Eie at forvalte efter Kongens nærmere Bestemmelse og forøvrigt at udbetale til vedkommende Tiendeberettigede.

§ 11. Det i § 7 omhandlede Hjælpefond anvendes efter denne Lovs nærmere Bestemmelser til at yde Tilskud til Afsløsning af Kongetiende, som ikke indgaar i Statskassen, og af Kirketiende, som ikke er i Menighedens Eie, samt til i Forbindelse med opsamlet Tiende eller andre for Kirkerne tilveiebragte Midler at danne Kirkefond i de enkelte Sogne.

Hvad der, efterat disse Tilskud er udbetalt, maatte være tilovers, indgaar i Oplysningsvæsenets Fond.

§ 12. Ved Afsløsningen af den i §§ 8 og 9 omhandlede Tiende gives der Sognekasserne af Hjælpefondet et Tilskud svarende til, hvad Sognekassen har udbetalt Tiendeecieren mere end 15 Gange det Beløb, hvormed den indløste Tiende aarlig har været udredet. Som Erstatning for Omkostninger ved Opkrævning af denne Tiende erholder Sognekassen en Gang for alle af Hjælpefondet et Beløb, der svarer til Halvdelen af den opkrævede Tiendes Marsbeløb.

14 Juli.

No. 5.

Kapitel 3.

Om Ophævelse af Kirketiende i Menighedens Cie. og om Kirkefond.

§ 13. Hvor Kirketiende er i Menighedens Cie eller erhverves for Menigheden i Løbet af de første 5 Aar efter nærværende Lovs Ikrafttræden, skal den, forsaavidt den har været opkrævet i noget af de seneste 20 Aar for Lovens Rundgjørelse, aarlig opkræves, indtil 20 Aar er forløbne, efterat Loven er traadt i Kraft, hvorefter den bortfalder.

Tienden for de 15 sidste af disse Aar skal indsamles til et Sognekirken tilhørende Fond.

I Sogne, hvor Kirketienden ikke har været opkrævet i Løbet af de nævnte 20 Aar, skal den ikke mere kunne opkræves.

§ 14. Som Tilskud til Kirkefondet yder Statens Hjælpefond $\frac{1}{3}$ af det ifølge foregaaende Paragraf tilveiebragte Beløb, dog ikke over Kr. 1 500,00 og ikke under Kr. 500,00.

Hvor Kirketienden i et Sogn blot ydes af enkelte Brug, men forøvrigt ikke opkræves, eller hvor den kun bestaar af Smaatienden, hjemler Opsamlingen af disse enkelte Tiendeydelser alene ikke Udgang til Bidrag af Hjælpefondet.

§ 15. Til Kirkefond i de Sogne, hvor Kirketienden er afløst efter §§ 8 og 9, eller hvor den er bortfaldt efter § 13 sidste Led, ydes samme Tilskud af Statens Hjælpefond, som er nævnt i § 14, naar der inden 20 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden til Dannelse af Kirkefond tilveiebringes et Beløb, der svarer til 15 Gange Sognets tidligere Kirketiende eller, hvor dennes Størrelse ikke kendes, 15 Gange dets Kongetiende.

Af det mulige Overskud af Hjælpefondet, som efter § 11 indgaar i Oplysningsvæsenets Fond, kan der med Storthingets Samtykke ydes lignende Bidrag til Dannelse af Kirkefond ogsaa i Sogne, hvor Konge- og Kirketiende ikke har været erlagt.

§ 16. Det efter §§ 13, 14 og 15 tilveiebragte Kirkefond forvaltes af Sognestyret.

Fondets Kapitaler anbringes mod Sikkerhed som for Umyndiges Midler bestemt. Med Hensyn til Regnskabs Afslæggelse og Revision forholdes som med kommunale Regnskaber.

Fondets Indtægter anvendes alene til Kirkens Behov og til de den paahvilende Lønninger. Med Kongens Samtykke kan Overskud af Indtægterne anvendes ogsaa til andre kirkelige eller religiøse Formaal.

Kapitel 4.

Andre Bestemmelser.

§ 17. Omkostningerne ved de i §§ 5 og 9 omhandlede Skjøn bæres af Tiendeieren, medmindre Skjønnet indrømmer ham

en gunstigere Omfribning eller tilfjender ham en høiere Afsløsnings- 14 Juli.
sum, end der er ham tilbudt, i hvilke Tilfælde Omkostningerne No. 5.
udredes af Hjælpefondet.

§ 18. Nærværende Lovs Bestemmelser om Kirketienden
bliver ogsaa at anvende paa den i N. L. 2—22—12 omhandlede
Afgift til Kirker.

Dog skal det ovenfor i § 14 omhandlede Tilskud til Kirke-
fond og Statens Hjælpefond beregnes alene efter Størrelsen af den
indsamlede Kirketiende.

§ 19. Denne Lov træder i Kraft fra 1ste Januar 1898.

§ 20. Efterat de i nærværende Lovs § 6, jfr. §§ 12 og
13, nævnte 20 Aar er forløbne, ophæves, forsaavidt de endnu er
gjældende, af Kong Kristian den Femtes norske Lovs 2den Bog det
22de Kapitel samt Forordningen af 31te Juli 1801, forsaavidt
angaar Konge- og Kirketienden, og derhos enhver anden Bestem-
melse, som strider mod nærværende Lov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Ri-
gets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 14de Juli 1897.

Oscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Lov

om Helligdagsanordningernes Udvidelse til Zulaften.

14 Juli.
No. 6.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitteligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 24de Juni dette Aar,
saalydende:

Lovgivningens Bestemmelser om Forbud mod Arbejde paa
Søn- og Helligdage skal gjælde ogsaa for Zulaften, for Tiden fra
kl. 6 Eftermiddag.

For samme Tid skal paa samme Naade være forbudt af
Handel og Næringsdrift med Undtagelse af den paa Dage for

14 Juli. Søn- og Helligdage nu tilladte Beværtnings- og Restaurationsvirk-
No. 6. somhed.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets
Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 14de Juli 1897.

Décar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

14 Juli.

Kongelig Resolution

af 14de Juli.

1. I Genhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter
for Rigets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herreds-
styrelsen for Aurlands Herred, Søndre Bergenhus Amt,
under 24de Mai 1897 fattet Beslutning til Politived-
tægter for bemeldte Herred.
2. Den Kongelige Resolution af 27de Mai 1887, ved hvilken
Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Ga-
uorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjort gjældende
for Nærøens Sogn af Aurlands Herred, ophæves fra den
Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

De stadsfæstede Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei (hvorunder i denne Vedtægt er ind-
befattet enhver Bei, Sti, Plads eller Adkomst, der er aaben for
almindelig Færdsel) maa Oplob eller Sammenstimlen af Folk, Slags-
maal, Strigen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig
Udfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres, den Vejfarende
forulempes eller Færdselen hemmes, ikke finde Sted.

Fortæring af berusende Drikke, Kortspil, Musik eller Dans
er ligeledes forbudt paa eller ved offentlig Bei.

§ 2. Politiet kan forbyde Kjelkeagning og Skiløbning paa
nærmere angivne offentlige Veie.

§ 3. Skydning paa, over eller ved offentlig Bei er for-
budt. Mineringsarbejder maa ikke foretages paa eller i Nær-
heden af offentlig Bei eller nær beboet Hus uden fornøden Forsig-
tighed og Anvendelse af tilstrækkelige Dækningsmidler.

§ 4. Uvorden Kjørsel eller Ridning paa offentlig Bei maa
ikke finde Sted.

§ 5. Uden Politiets Tilladelse maa Ingen — end ikke for 14 Juli.
 kortere Tid — tage Blads paa offentlig Bei for at udsælge Varer
 eller drive anden Forretning.

§ 6. Paa Vinterføre er de Kjørende pligtige at anbringe
 Bjælde eller Klokke paa sine Heste. Forspændte Heste, som ikke
 kjøres af særstilt Kjørefarl, skal være forsvarelig bundne til det for-
 angaaende Kjøretøi eller med Tømmer føres af den, der fører
 dette. Kjøreredskaber med Læs skal være forsvarelig læsset, saa at
 det ikke er udsat for Væltning eller for, at det Paalæssede falder
 af eller at der iøvrigt ved Kjørselen bevirkes Skade eller Ulempe.

§ 7. Uden syldbestgjørende Grund maa Ingen banke paa
 anden Mands Væg, Port, Dør eller Vindu eller i eller udenfor
 anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne
 forulempes eller stræmmes.

§ 8. Naar Hunde viser sig glubste eller bidste eller har
 den Bane at forulempe Mennesker eller Heste paa almindelig Færd-
 selsvei ved at fare mod dem eller gjo ad dem, skal Eieren efter
 Politiets nærmere Bestemmelse være pligtig til at holde saadanne
 Hunde bundne eller forsynede med forsvarelig Mundkurv.

§ 9. Enhver, der ernærer sig ved Beværtning med Spiise-
 eller Drikkevarer eller modtager Reisende, skal, saavidt det staar til
 ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet foreskalder,
 som strider mod Orden eller Sammelighed.

Ei heller maa Nogen paa saadanne Steder gjøre sig skyldig
 i voldsom eller stoiende Udsjærd, hvorved andre Gjæster, Værten,
 eller andre af Husets Folk eller omboende forstyrres, ei heller paa
 anden Maade vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 10. Offentlige Sammenkomster til Afholdelse af Dans eller
 anden Uystighed maa ikke finde Sted uden foregaaende Anmeldelse
 til Lensmanden, som kan paabyde dens Ophor Kl. 10 Aften.

§ 11. Første Zuledag, Skjærtorsdag, Langfredag, første
 Paasfedag, Pintsedag og Bededag samt den disse Dage nærmest
 forudgaaende Dag er det forbudt at holde offentlig Dans eller at
 give offentlige Koncerter eller andre Forestillinger — Kirkekoncerter
 undtagne. Ligeledes er det forbudt at holde offentlig Dans eller
 give offentlige Forestillinger efter Kl. 10 Aften for andre Søn- og
 Helligdage og for Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage.

§ 12. Paa Kirkegaarde maa ingen Legen og anden med
 Hensyn til Stedet upassende Opførsel finde Sted. Ingen maa
 trænge ind paa Kirkegaard til de Tiber, da Indgangen holdes
 lukket, stige over eller bestadige Indhegninger eller bestadige Træer,
 Blomster, Gravsteder eller andre derværende Anlæg.

§ 13. Offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder skal
 holdes lukkede fra Kl. 10 Aften for Søn- og Helligdage til Kl.
 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til
 Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde

14 Juli. Sted og ingen Gæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder. Denne Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende i Hoteller, offentlige Logishuse eller Gæstgivergaarde i den nævnte Del af Dognet.

Ved Forfkrifterne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udsfjænkning af Brændevin, Ol og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 14. Overtrædelser af nærværende Vedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra to til otte Hundrede Kroner, der tilfalder Aurlands Herredskasse.

14 Juli.

Kongelig Resolution

af 14de Juli.

1. I Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Melø Herred, Nordlands Amt, under 30te April 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. Den Kongelige Resolution af 3die Januar 1874, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. i Tidrummet fra 1ste August til 31te Januar blev gjort gjeldende for forskellige Steder i Rodø Herred, ophæves for de Steders Vedkommende, der er beliggende inden det ved Kongelig Resolution af 9de Marts 1883 udsilte Melø Herred, fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

De stadfæstede Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei (hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Bei eller Afkomst, der er aaben for almindelig Færdsel) maa Opløb eller Sammenstimlen af Folk, eller Slagsmaal, Strigen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Udsfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller Vejfarende forulempes eller Færdselen hemmes, ikke finde Sted.

§ 2. Uden fyldestgjørende Grund maa ingen banke paa anden Mands Port, Dør eller Vindu eller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Behoerne forstyrres eller strømmes.

§ 3. Ved Mineringsarbejder saavel som ved Umgang med Skydevaaben paa eller i Nærheden af offentlig Bei eller i Nærheden af beboet Hus maa tilbørlig Forsigtighed anvendes.

§ 4. Uvorden Rjorsel eller Riden paa offentlig Wei maa 14 Juli. ikke finde Sted.

§ 5. Enhver, der ernærer sig ved Beværtning med Spise eller Drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet forefalder, som strider mod Orden eller Sømmelighed.

§ 6. Ingen maa paa offentligt Beværtningssted gjøre sig styldig i voldsom, stoiende Afsærd, hvorved andre Gjæster, Værten, dennes Familie eller Tjenere fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 7. Offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften før Søn- og Helligdage og til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen Gjæster indledes eller opholde sig paa deslige Steder. Denne Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende i Hoteller eller Gjæstgivergaarde i den nævnte Del af Døgnet.

Bed Forfkrifterne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udskjænkning af Brændevin, Ol og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 8. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller anden Uhygighed maa ikke finde Sted uden foregaaende Anmeldelse til Lensmanden, som kan paahbyde dens Ophør Kl. 10 Aften.

§ 9. Overtrædelse af nærværende Vedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Boder fra to til otte Hundrede Kroner, der tilfalder Herredskassen.

Kongelig Resolution

af 14de Juli.

14 Juli.

Approbation i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyrelsen for Skoger Herred i Jarlsberg & Larviks Amt under 24de April 1897 fattede Beslutning om nye almindelige Forfkrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, saalydende:

Bygningsvæsenet.

1. Ved Opførelse af nye eller Flytning af gamle Baaningshuse skal følgende Bestemmelser iagttages:

14 Juli.

- a. Forinden Arbeidet med Tomten paaabegyndes, skal Anmeldelse ske til det nærmestboende Medlem af Sundhedskommissionen (Herredsstyrelsen), for at han kan paaase nede-
staaende Paabud overholdte.
 - b. Grunden skal være tilstrækkelig afgrøftet, saa der ikke findes Grundvand paa samme, samt Madjorden bortskaffet.
 - c. Grundmuren skal være mindst 30 cm. høi over Jorden og forsvarelig tættet med Kalk, Ler eller andet tjenligt Materiale. Der skal være mindst 2 Trækhul af 8 cm. Diameter i hver af tvende modstaaende Vægge (altsaa i det hele 4 Trækhul).
 - d. Ethvert Baaningshus skal indeholde mindst tvende med Dør forbundne Værelser. Ethvert Beboelsesrum skal i nederste Stokværk være mindst 2,50 og i øverste mindst 2,25 Meter høit fra Gulv til Tag, samt være forsynet med mindst 1 Slagvindu, som med Lethed kan aabnes og lukkes, af 1,25 Meters Høide og 1 Meters Bredde. Gulvet i nederste Stokværk skal være dobbelt, og mellem begge Gulve anbringes Fyld af tørt Ler eller andet passende Materiale.
 - e. Baaningshus maa ikke opføres nærmere Vandhus, Stald, Fjøs eller Grijseshus end 6 Meter.
2. Hvor Kogeovn eller Komfyr benyttes i Beboelsesrum, skal den være forsynet med Hætte eller anden Indretning, saa Røg og Damp opfanges og ledes ud i fri Luft.

Om Vandhus.

3. Ethvert Hus, der benyttes til Beboelse, skal inden $\frac{1}{2}$ Aar, efter at Forrifterne ere approberede, have et Vandhus, der er beliggende mindst 6 Meter saavel fra Baaningshus som fra Alfærvei, og som er af tilstrækkelig Størrelse i Forhold til Beboernes Antal. Fra Vandhuset maa der ikke være Afløb eller Tilflugt til Baaningshus eller til Indtag for Mad- eller Drillevand. Vandhusets Sæder og Gulv skal vaskes mindst 1 Gang ugentlig. For at undgaa Stank skal Jord, Torv, Afse eller deslige jevnlig paafyldes i tilstrækkelig Mængde. Vandhuset tømmes saa ofte, at ingen Oversfyldning finder Sted. Hvor Forholdene gjør det umuligt at tilvejebringe foranævnte Afstande, skal Vandhuset være forsynet med tæt Beholder, der tømmes saa ofte, at den ikke bliver oversfyldt, og hvis Indhold overføres som ovenfor nævnt.

Om Kreaturhold.

4. Heste, Kjør, Faar, Svin, Gæder og Fjærkræ maa ikke huses i Baaningshus, ei heller i Rum, der har Tag eller Væg fæstet med dette eller med Opbevaringssted for Madvarer.

Om Dplag af Gjødsel, Feiestarn m. m.

14 Juli.

5. Feiestarn, Kjøffenaffald, Skyllevand og anden Urenlighed fra Husene skal bringes til Gjødselhaug eller Vandhus, og maa ikke lægges nærmere Baaningshus og Alfarvei end 6 Meter, og heller ikke saaledes, at derfra er Tilfig til Steder, hvorfra Mad- eller Drifkevand tages til Mennesker eller Dyr. Ildelugtende Gjødningsstoffer og Affald maa ikke lægges nærmere Baaningshus og Alfarvei end 6 Meter og heller ikke paa Steder, hvorfra der er Tilfig til Vandindtag, og skal dækkes med tilstrækkelig Jord for at forhindre Stank. Nadsler eller Affald fra døde Dyr skal nedgraves paa affides Steder, der ikke have Aflob til bebygget Grund.

Om Drifkevand.

6. Brønde eller Vandindtag, der benyttes til Mad- eller Drifkevand for Mennesker eller Dyr, maa ikke forurennes ved Bastning eller paa nogen som helst anden Maade, og maa tillige være tilbørlig beskyttet mod, at Overvand kan forurense Vandet. Tømning og Rensning af Brønde og Vandindtag foretages saa ofte, som Sundhedskommissionen finder det nødvendigt.

I rindende Vand, hvorfra Mad- og Drifkevand tages, maa hverken foregaa Bastning eller anden Forurensning af Vandet, med mindre dette foregaar nedenfor det Sted, hvorfra Vand tages.

Om Renlighedsforholde.

7. a. Gulbene i Beboelsesværelser skulle vaskes 1 Gang hver 8de Dag.
b. I Skolelokalerne skulle i den Tid, de benyttes til Undervisning, Gulbene daglig overstænkes med Vand og derpaa feies, samt Pulte, Bænke og Katheder astørres med vaad Klud. Bastning af Gulbene skal desuden foregaa hver Onsdag og Lørdag, og ellers saa ofte, det maatte anses for nødvendigt.

Har Skolelokalerne været benyttet til Forsamlingsmøder, maa Bastning af Gulv, Bænke, Pulte og Katheder foretages, forinden Lokalet atter tages i Brug.

- c. Paa Gaardspladse skulle Huller og Jorbybninger, hvori Vand ansamles, opfyldes med Jord eller anden Fyld, og Tugtighed saavidt gjørligt bortledes. Gaardspladsene rengjøres mindst 1 Gang ugentlig.
d. I Strøg med tættere Bebyggelse samt overhovedet i Nærheden af Baaningshus, skal Rengjørelse af Grøfter, Rende-
stene og Kloaker, samt Bortførelse af Urenlighederne, foretages saa ofte, som Sundhedskommissionen finder det for-
nødent.

14 Juli.

Om Næringsveiene.

8. a. Sundhedskommissionen kan forbyde Salg af bedærvede eller sundhedsfarlige Fødemidler, samt ogsaa andre for Sundheden skadelige Brugsgjenstande, f. Ex. Tapeter, Vegetoi o. desl., der indeholder giftige Bestanddele, og kan i Tilfælde paabyde disse tilintetgjorte uden Erstatning. Prøver af saadanne Gjenstande kunne forlanges udleverede af Sundhedskommissionen til Undersøgelse.

Standsnings af Salg af deslige Varer kan foreløbig paabydes af Sundhedskommissionens Ordfører eller af mindst 3 af dens Medlemmer i Forening. Endelig Afgjørelse kræver Beslutning af den samlede Sundhedskommission.

- b. Handlende maa ikke indpakke Madvarer i Aviser eller urent Papir, heller ikke maa nævnte Slags Papir anvendes til Spunsning af Mælkespand.
- c. Ved Bedrifter, der kan forurense Luften, eller paa anden for Sundheden skadelig Maade forulempe de Omkringsboende, har Eieren at efterkomme de Bestemmelser, som Sundhedskommissionen til enhver Tid maatte finde fornodent at paabyde til Forebyggelse af Ulemperne.

Om smitsomme Sygdomme.

9. a. Personer fra fremmede Kommuner maa ikke modtages til Forpleining for offentlig Regning inden Herredet, medmindre de have Erklæring fra Ordføreren i vedkommende Steds Sundhedskommission for, at de ikke lide af nogen smitsom Sygdom, Lungetæring medregnet, eller kommer fra Hus, hvor der er eller har været smitsom Sygdom, forinden Desinfektion er foretaget dersteds.

- b. Fattiglemmer maa ikke udsættes i Forpleining, hvor der er smitsom Sygdom.

- c. Fra andre Kommuner maa ikke Indførsel finde Sted af brugte Gang- eller Sengklæder, der har været benyttede af Personer, der har lidt af Lungetæring eller andre smitsomme Sygdomme, uden at der medfølger Erklæring fra vedkommende Sundhedskommissions Ordfører om, at de er forsvarlig desinficerede. Forgaaes herimod, kan Sundhedskommissionen lade Desinfektion foretage paa Vedkommendes Bekostning, eller saafremt betryggende Desinfektion ikke lader sig udføre, paabyde Effekterne tilintetgjorte.

- d. Beboelsesrum, Seng- og Gangklæder samt andre Gjenstande, som have været benyttede af Personer, der have lidt af nogen af de under Lit. c. nævnte Sygdomme, maa ikke overlades til Brug af andre, forinden de er

desinficerede paa saadan Maade, som Sundhedskommissionen foreskriver. 14 Juli.

- e. Kadavere af Dyr, der er døde af smitsom Sygdom i et andet Herred, maa ikke transporteres indenfor Herredets Grændser.

Almindelige Bestemmelser.

10. Ethvert alvorligere Sygdomstilfælde, der enten er eller giver Mistanke om at være opstaaet ved Rydelsen af bedærvede eller forfalskede Næringsmidler eller ved Benyttelse af Gjenstande, som indeholder giftige eller farlige Bestanddele, eller som kan give Anledning til Udbredelse af epidemisk Sygdom, skal af den tilfaldte Læge uopholdelig anmeldes for Sundhedskommissionens Ordfører med Angivelse af den formodede Sygdomsaarsag og andre fornødne Oplysninger. Det samme gjælder om andre sanitære Misligheder, der antages at kunne give Anledning til Sygdomme.
11. Finder Sundhedskommissionen, at enten beboet Rum eller Forsamlings- eller Arbejdslokale ere skadelige for Sundheden paa Grund af Utæthed, Fugtighed, Overskydning af Menneſker, Mangel paa Lys eller Ventilation eller lignende, kan Sundhedskommissionen forbyde Lokalets Brug, indtil Manglerne ere afhjulpne paa en af samme godkjendt Maade.
12. Hvor særegne Forholde paatræder det, kan Sundhedskommissionen indrømme Afvigelse fra disse Forskrifter.
13. Saaſremt nogen undlader at efterkomme foranstaaende Bestemmelser eller de ifølge samme givne Paabud, kan Sundhedskommissionen lade det fornødne udføre for Vedkommendes Regning.
14. Det paahviler Sundhedskommissionens Medlemmer og enhver af denne opnævnt Tilsynsmand hver inden sin Kreds at paase foranstaaende Forskrifter overholdte, samt at anmelde Overtrædelser til Sundhedskommissionens Ordfører, der skal gjøre Anmeldelse derom til Politiet.

Kongelig Resolution

14 Juli.

af 14de Juli.

Den af Holmestrand's Kommunebestyrelse i Møde den 9de Juni 1897 i Medfør af Lov af 18de Juni 1884 § 20 fattede Beslutning om, at Smaasalg af Æl, Vin, Mjød og Cider skal være forbudt andre paa Stedet end dem, som vinder Bevilling paa denne Næring, stadfæstes som gjældende indtil videre.

14 Juli.

Kongelig Resolution

af 14de Juli.

I Henhold til § 25 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadsfæstelse som gjældende indtil videre paa de af Trondhjems Kommune styre i Møde den 24de September 1896 besluttede Vedtægter for Brugten af Ild og Lys i Trondhjems Havn, saalydende:

§ 1. Fartøier (være sig Damp- eller Seilskibe) henliggende paa Havnen eller ved dens Brygger, Tomter og Pakhuse, tillades til enhver Tid af Døgnet at have Ild oppe, være sig under Kjedel, paa Ramin eller Kabys, dog bliver følgende at iagttage:

- a. Til Brændsel maa alene benyttes Kul eller Koks, og til Opfyrring maa ikke bruges Granved.
- b. Ramin, Dvne og Kabysser samt Rorene til samme skal være af Jern eller andet Metal. Er Afstanden mellem Ildstedet eller Roret og Træværket mindre end 31 cm., skal Træværket betrygges med ildfast Material, og maa Afstanden mellem Ildsted eller Rør og det Træværket beskyttende ildfaste Material ikke under nogen Omstændighed være mindre end 5 cm. Hvor Rør fører gennem Dæk eller Tag, skal dets Afstand fra Træværk være mindst 5,5 cm., naar Træværket i Gullet beklædes med Kobber i Forbindelse med Asbestbelæg mellem dette og Træværket, saaledes at der mellem Rør og Kobberbeklædning bliver en Afstand af mindst 5 cm. Under og foran Ildsted i en Bredde af 31 cm. skal Gulvet belægges med ildfast Material.

De foran anførte Afstande paa rejs. 5 cm., 5,5 cm. og 5 cm. er ikke til Hinder for, at Havnefogden kan bestemme en mindre Afstand, naar dette paa Grund af Fartøiets mindre Størrelse maatte vise sig fornødent, og der i Henseende til Ildssikkerhed ikke skjønnes at være noget til Hinder herfor.

- c. Ild maa indeslutes i lukkede Ildsteder. Kabys paa Dæk maa altid staa i Hus.
- d. Rorene skal seies hver Dag, og Aske og Sod ilandbringes til de dertil bestemte Steder efterat være vel gennemtruffet med Vand.
- e. Saalænge indtil Ilden er helt slukket under Kjedel eller paa Ramin, Dvne eller Kabys, maa der stedse være Folk ombord.

§ 2. Ombord i Fartøier henliggende inden Havnen, være sig Damp- eller Seilfartøier, skal det være tilladt i Kabytter og Følkelugarer at benytte Lampe og bart Lys, naar og saalænge nogen er tilstede i det Rum, hvor Lyset brænder, samt Lampe eller Lys i Lanterne, naar og saalænge der holdes Vagt ombord. Paa Dæk

og i Lasterum maa derimod alene benyttes Lys i Lanterne og kun, 14 Juli. naar der holdes Vagt ombord.

§ 3. Røgning eller Opvarmning af Beg og Tjære eller andre let antændelige Sager, tillades ikke ombord i noget paa Havnen henliggende Fartoi.

§ 4. Ved Benyttelsen af de i Foranstaaende givne Tilladelser maa de Forsigtighedsregler, der i Almindelighed er forefrevne med Hensyn til Brug af Ild og Lys, iagttages.

§ 5. Hvor Havnefogden eller i Tilfælde Havneopsynet finder, at den i nærværende Vedtægter hjemlede Tilladelse til at have Ild og Lys ombord kan være forbundet med særegen Fare, saasom paa Grund af Vastens eller Veirligets Bestaafenhed eller omgivende Forhold, er han bemyndiget til at indskrænke eller endog helt suspendere Tilladelsen.

§ 6. For Fartoi'er beliggende i Elven paa Vysiden ovenfor søndre Hjørne af Tolbboden og paa Baklandsiden ovenfor Vasse Bro samt i Kanalen paa dennes søndre Side og indenfor Ilmoen nærmere Pakhusene end 40 Meter gjælder endvidere følgende Regler for Tilladelse til at benytte Ild eller Lys ombord:

- a. Fartoi'et maa være dækket og mindst af 10 Tons Drægtighed.
- b. Fartoi'et maa ligge mindst 3 Meter og Mundingen af Skorstøen og Røgrør mindst 8 Meter fra Pakhus, Oplag af brændbare Sager og fra andet Fartoi, som paa Grund af sin Ladning, Beliggenhed eller andet er negtet Tilladelse til at benytte Ild og Lys ombord (jfr. § 5).
- c. Ild eller Lys maa ikke benyttes ombord mellem Kl. 10 Aften og Kl. 5 Morgen, medmindre der habes Brandvagt ombord. Denne rekvireres hos Havnefogden. For Brandvagtens Tjeneste pligter Fartoi'et paa Havnekontoret at erlægge en Godtgjørelse af 50 Ore pr. Time og mindst Kr. 2,00 om Natten. Det skal dog være tilladt Dampskib at ligge med dæmpede Fyre under Skibets Hovedtjelder (ikke Donkeltjelder) om Natten uden at have særskilt Brandvagt, naar der holdes Skibsvagt ombord, og der ikke paafyres udenfor de Tider, da det er tilladt ogsaa at bruge anden Ild.
- d. Under stormende Veir vil Benyttelse af Ild og Lys som Regel ikke være tilladt.

De i denne § fastsatte Bestemmelser finder ikke Anvendelse paa Dampskibe, som henligger ved Tolbboden.

§ 7. Ved Bestemmelserne i nærværende Vedtægter er ingen Forandring gjort i de angaaende exploderende Stoffes og let antændelige Vædsfers Behandling gjældende Forrifter.

§ 8. Ved Overtrædelse af nærværende Vedtægter hefter Fartoi'et for Boder og Skadeserstatning, som Foreren eller nogen af dets Besætning i den Anledning maatte blive ilagt.

§ 9. Forsaavidt Gjerningen ikke indgaar under den almin-

- 14 Juli. delige Straffelov, er Straffen for Overtrædelse af nærværende Bedtægter ifølge Havneloven af 10de Juli 1894 Boder fra Kr. 8 til Kr. 800.

14 Juli.

Kongelig Resolution

af 14de Juli.

J Henhold til § 25 i Lov om Havne- og Ringeværnet m. V. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæstelse paa de af Vadsø Kommunes styre under 21de December 1895 besluttede Bedtægter for Brugen af Ild og Vys i Vadsø Havn, saalydende:

§ 1. Dampskibe, henliggende paa Havnen tillades til enhver Tid af Døgnet at have Ild oppe, være sig under Rjedel, paa Kamin eller Kabys.

Henligger Dampskibet ved Pakhus eller Kai, maa der til Brændsel alene benyttes Kul eller Koks, og til Opspyring ikke Granvæd.

J dette Tilfælde maa derhos Losning eller Ladning ved Hjælp af Dampvindh i Tiden fra Kl. 6 Aften til Kl. 6 Morgen kun ske efter forudgaaet Anmeldelse til Havnefogden og under Tagttagelse af de Forsigtighedsregler, som af denne foreskrives.

§ 2. Andre Fartøier skal det under nedenstaaende Betingelser ligeledes være tilladt til enhver Tid af Døgnet inden Havnen at benytte Ild paa Kamin, Ovn eller Kabys:

- Kaminer, Ovne og Kabys samt Rørene til samme skulle være af Jern eller andet Metal.
- Er Afstanden mellem Ildstedet eller Røret og Træværk mindre end 31 cm., skal Træværket beklædes med ildfast Material, og maa Afstanden mellem Ildsted eller Rør og det Træværket beskyttende ildfaste Material ikke under nogen Omstændighed være mindre end 5 cm.
- Hvor Rør fører gennem Dæk eller Tag, skal dets Afstand fra Træværk være mindst 5,5 cm., naar Træværket i Hullet beklædes med Kobber i Forbindelse med Asbest-Belæg mellem dette og Træværket, saaledes at der mellem Rør og Kobber-beklædning bliver en Afstand af mindst 5 cm.
- Under og foran Ildsted i en Bredde af 31 cm. skal Gulvet belægges med ildfast Material.
- Kabys paa Dæk maa altid staa i Hus.
- Rørene skal til enhver Tid holdes forsvarlig feiede.
- Naar og saalange der haves Ild paa Kamin eller Kabys, maa der stedse være Folk ombord.

For Baade og Fartøier under 15 Tons Drægtighed er de i Littr. b. c og d indeholdte Regler ikke gjældende.

Derimod er det ombord i disse ikke tilladt at have Ild paa 14 Juli. Ramin, Oven eller Kabys, naar de henligger ved Pakbod, Kai eller i Almenning.

Ombord i Fartøier henliggende paa Havnen, være sig Dampf- eller Seilfartøier, skal det være tilladt i Kabytter og Solfelugarer at benytte aabent Lys, naar og saa længe nogen er tilstede i det Rum, hvor Lyset brænder, samt Lampe eller Lys i Lanterne, naar og saa længe der holdes Vagt ombord. Paa Dæk og i Lasterum maa derimod alene benyttes Lys i Lanterne og kun, naar der holdes Vagt ombord.

Hvor Havnesfogden finder, at den i nærværende Vedtægter hjemlede Tilladelse til at have Ild og Lys ombord kan være forbunden med særegen Fare, saasom paa Grund af Lastens eller Veirligets Beskaffenhed eller omgivende Forhold, er han bemyndiget til at indskrænke eller endog helt ophæve Tilladelsen.

Paa den anden Side kan Havnesfogden for russiske Fartøiers Vedkommende meddele Dispensation fra Bestemmelserne i § 2 Vitr. a., b. og c., naar vedkommende Ildsteder, skjønt opførte af andet Materiale og paa anden Maade end i nævnte § paabudt, dog findes at yde betryggende Sikkerhed mod Ildsfare.

Havnesfogdens Bestemmelse i forannævnte Henseender kan indsees for Havnestyret, hvis Afgjørelse er endelig.

§ 5. Beg, Tjære, Harpix, Olje, Tran eller deslige brændbare Sager maa ikke koges eller opvarmes ombord, men kun paa Steder, som af Havnesfogden anvises.

Dampning af Medicintran ombord paa Fartøier henliggende paa Havnen maa kun ske efter speciel Tilladelse, der meddeles af Havnestyret i Forening med Byens Brandinspektør.

§ 6. Havnesfogden kan meddele Tilladelse til at tjærebrænde Fartøier, som ligger paa Orangen for at rengjøres, naar Veiret er stille, eller naar Vinden blæser fra Land.